ګیله مني ستړګي

شاعر

دلاور پردېس

۱۳۸۸ لمریز

www.samsoor.com

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

حمد

ســـاتلي يـــې پـــه غرونـــو كـــې مرغـــان پـــه خپـــل قـــدرت
خـــالق دى ودان كـــړى ټـــول جهـــان پـــه خپـــل قـــدرت

لـــويي ورســـره ښـــه ده رحمېـــدلى پـــر هـــر چـــا دى
راپورتـــه چـــې يـــې لمـــر كـــى پـــر اســـمان پـــه خپـــل قـــدرت

د خـــوار بنـــده پـــر ژبـــه لا راغلـــى شـــكر نـــه دى
ژونـــد ډېـــر ورتـــه اســـان كـــى پـــاك سبحان پـــه خپـــل قـــدرت

لـــه چـــا ښخـــه دُنيـــا واخلـــي ښـــوک واخلـــي لـــه دُنيـــا نـــه
ښـــوک ور ولـــي مـــزار تـــه د جانـــان پـــه خپـــل قـــدرت

دا ژونـــد هـــم مـــوږ پـــه خپلـــه خوښـــه نـــه تېـــروو دلتـــه
پـــر مځكـــه بانـــدې هـــم نـــه يـــو روان پـــه خپـــل قـــدرت

را اوروي د شـــنه اســـمان لـــه خـــوا نـــه كلـــه كلـــه
پـــر مـــوږ د رحمتونـــو ډک بـــاران پـــه خپـــل قـــدرت

اُميـــد لـــرم پـــردېس چـــې د منـــزل خـــوا تـــه روان وي
كـــړي خـــداى بـــه زكنـــدن ورتـــه اســـان پـــه خپـــل قـــدرت

۱۳۸۲\۱\۱۰

نعت شریف

ای نسیمه د ورتلو سته اُمیدونه زما
د نبي(ص) روضې ته یو سه سلامونه زما

محترم ته مې اواز د سلګو و رسوه
نصیب رانه کړل په لاس کې سره ګلونه زما

ورته وایه مسلمان دی مسلمان قتلوي
موږ ثه وکړو ګرانه وا وره فریادونه زما

چې پوره مې ستا روضې ته سي ارمان د ورتلو
نور دي خاوري پر دُنیا سي ارمانو نه زما

خوار پردېس دي په محشر شفاعت غواړمه
د دې سترګي ژوندون ورکړه احوالونه زما

۱۳۸۵\۱۰\۲۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور

موري چې زړګی دي ازار نه کړمه
خپل ژوندون به هيڅکله خوار نه کړمه

ستا دُعا دي ما ته سي ډيوه د لاس
بې له دې رڼا تلل په لار نه کړمه

تا ته به په کومه ژبه مور وايم
سر چې ستا له ميني نه جار نه کړمه

ځان ته به هيڅ حق د ژوندون ور نه کړم
شپې چې دي خدمت کې سهار نه کړمه

ټوله ورځ که سر پر زنګون کښېنمه
موري ستا حقونه به شمار نه کړمه

ستا خبري ټولي نيکمرغي ګڼم
ځکه خو پردېس ترې انکار نه کړمه

١٣٨٤\٥\١٧

د مور د نړيوالي ورځي په مناسبت

(c) ketabton.com: The Digital Library

بېلتون

هغه ښایسته او نازولی اشنا
زما په غم کي زوریدلی اشنا

چي د بېلتون شېبه مو منځ کي راغله
په چیغو چیغو ژړیدلی اشنا

په دې خاطر چي ما له اوره خلاص کړي
پر د ښتو غرونو ګرځیدلی اشنا

ځکه دُنیا سوه د غمونو ډکه
چي پکښې نسته زما ښکلی اشنا

د پردېس زړه ته به قرار رانه سي
چي سو تنها ورڅخه تللی اشنا

۱۳۸۲\۵\۱۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې صبري

د زړګـــي وينـــي رانــه خـــوري د انتظـــار شـــېبې دي
زمـــا اشـــنا کلـــه راځـــي د انتظـــار شـــېبې دي

د يـــار لپـــاره چـــي ســـهار مـــي لـــه بـــاغچې راوړی
لاس کـــي مـــي ګـــل مـــړا وی کـــوي د انتظـــار شـــېبې دي

خـــوږه خـــوږه خنـــدا بـــه ســـتا مـــي کلـــه وځـــي لـــه زړه
ترخـــه ترخـــه ســـوه زنـــدګي د انتظـــار شـــېبې دي

شـــپه تـــر ســـبا ويښ يمـــه ســـتوري د اســـمان حســـابم
فکـــر مـــي ســـتا کـــوڅې تـــه ځـــي د انتظـــار شـــېبې دي

کلـــي کـــي اوســـه نـــه رقيـــب ســـته نـــه غمـــاز نـــه بېلتـــون
پردېســـه دا دي آخيـــري د انتظـــار شـــېبې دي

۱۳۸۴\۱۱\۳۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

اظهار

راسه اشنا زړه مي پر انکار د ميني وګوره
ډېر لري ثواب لږ ورته لار د ميني وګوره

تا به د جانان لاسونه ځان ته پرېښوولای نه
ای څيري ګريوانه انتظار د ميني وګوره

ما دي صرف ښکل کړي دي په شونډو د قدم خاوري
ولاړ سه تر ما بل څوک تا بعدار د ميني وګوره

زه کوم قسم چي يو ساعت رانه هيرېږې نه
لري رانه مه ګرځه آزار د ميني وګوره

ښکلې پام د عشق پر لمن تور داغونه مه ايږده
هغه نړيدلی غر يادګار د ميني وګوره

نور پردېس د قطر او دُبۍ خوبونه نه ويني
دلته په ځنځير سو ګرفتار د ميني وګوره

۱۳۸۴\۱۲\۲۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

د یار کلی

هر مازدیګر یې د دیدار په نوم دی
خلکو دا کلی مې د یار په نوم دی

ځکه بې واره پر تندي اوري دل
کاڼی یې هر یو د سنګسار په نوم دی

ډېر لوني ورڅخه سر ټکوي
مینه کې خوند د انتظار په نوم دی

زړګیه شپه او ورځ کله نه پیژني
زلفې یې شپه مخ د سهار په نوم دی

ورته کتی نه سم لیمې مې سوځي
او ریې بل کړی د سینګار په نوم دی

د ژوند ساعت د خوشحالۍ ملګری
د یار پر شونډو د اقرار په نوم دی

پردېسه ځکه درته بیا راغلمه
ښکلی موسم د نوبهار په نوم دی

۱۳۸۵w۴w۲۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

یادګار

زه یې دیدن ته وم راغلی د مودو نه وروسته
جانان مې داسې راته وویل د سلګو نه وروسته

د زړه پر کور مې باچاهي اوس د ارمان چلیږي
د وران د ظلم پکښې تېر سو اُمیدو نه وروسته

زما ګناه نه ده ای خلکو ملامت نه یمه
ګلاب د هر سړي خوښېږي د خوشبو نه وروسته

وخته چې شومره دي زموږ په زړونو لوبي وکړې
خو بیا هم شمعه پتنګ غواړي د لمبو نه وروسته

که د غرور سر عاجزۍ ته ټیټ سو څه پروا کړي
د کبر جام لري ارمان نسکوریدو نه وروسته

جانانه ستا پښتنو سترګو نوی رنګ پیدا کی
چې دي پردېس کړمه قبول د قسمو نه وروسته

۱۳۸۲\۳\۱۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

ارمان

د لاس دي نښې څو ګلونه ګلابي راغلي
د سترګو اوښکي ورته زما په هر کلي راغلي

کوګل زندان زړه بنديوان سو د عمرونو پکښې
اوس دي يادونه ملاقات ته د بندي راغلي

ګلونه ماته د خپل ځان صفت په وار وار کوي
ښکاري چي ستا د ښکلو شونډو په سيالي راغلي

په ګلورين قلم مي ستا ښکلې تصوير جوړ کړی
ګوره خولې د رقيبانو پر تندي راغلي

په دې ناترسه مرور وخت کي يې وکړه وفا
ستا سلامونه ای اشنا په خو شحالي راغلي

الله دي را ولـه د ګل په شان ښايسته جانانه
ستا په راتلو مي د زړه بڼ ته پسرلي راغلي

راسه په غټو غټو سترګو يې نن وکه ديدن
پردېس ته سپين کفن وروستۍ جوړه کالي راغلي

۱۳۸۴\۲\۱۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

بس دی

زړه مـــي پوهيـــدلی د جانـــان خبـــري نـــه غـــواړي
بـــس دی بـــس دی نـــوري د ارمـــان خبـــري نـــه غـــواړي

ګـــل چـــي د بهـــار مـــو ســـم کـــي پـــاڼي ولـــو بږي
هغـــه د بلبـــل او د بـــاغوان خبـــري نـــه غـــواړي

زړه خـــو مـــي د يـــار د ېـــرو وعـــدو اوس صـــبر کـــړی دی
ســـترګي هـــم د اوښـــکو د بـــاران خبـــري نـــه غـــواړي

زه د ســـر نـــه تيـــروم کـــه اشـــنا مـــي وفـــا کـــړي وای
چـــا ويـــل چـــي پـــردېس بـــه د تـــاوان خبـــر ي نـــه غـــواړي

۱۳۸۴\۷\۱۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

کبر جن

قدر یې د حُسن راسره دی ډېر
نه کوي خبري بیګانه دی ډېر

هري خوا ته ځي خو رخصت نه غواړي
نه هیرېږي خلکو ښایسته دی ډېر

سختي شپې د غم تیروي ما باندي
خاندي او خوشحال له ژوندانه دی ډېر

زما ورته په خوله کي زارۍ ختمي سوې
بیا هم د رقیب ظالم په خوله دی ډېر

خدایه د خزان ښخه یې و ساتې
رنګ یې د ګلاب ښخه کم نه دی ډېر

کوم قاضي ته وړاندي کړمه دا دعوه
زړه یې رانه وړی سخت په زړه دی ډېر

غم دی چي پردېس یې زنګولی دی
ولي خلک وایي چي نشه دی ډېر

۱۳۸۵\۴\۱۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

تللی اشنا

زړګیه نور اشنا مونډلای نه سې
راغی بېلتون تري خلاصیدلای نه سې

د دیدنونو وروسته ورک سو جانان
د ژړا وروسته یې هیرولای نه سې

زړګیه قدر دي سو کم تر اغزي
د ګل په څنګ کي درېدلای نه سې

بس دی خوبونو کي مي مه زوروه
یاره په ویښه چي راتللای نه سې

د زړه محل کي دي عزت لیدلی
د اشنا غمه ستنیدلای نه سې

زه به دي هیر نه کړم په ټوله ژوند کي
دا ته مي ولي یادولای نه سې

پردېسه مځکه باندي کښېږده قلم
تصویر د ښکلي جوړولای نه سې

۱۳۸۴\۸\۳۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

انتظار

مـــا درتـــه فـــرش کړلـــې جانانـــه پـــه ګلونـــو لاري
راســـه خوشـــحاله یـــې کـــړه پـــه خپلـــو قـــدمونو لاري

چـــې د راتلـــو زیـــری دي وســـو هـــک حیـــران ســـومه زه
ورو ورو منـــــزل تـــــه رســـــېدې د ارمـــــانو نـــــو لاري

مـا چـې زړګـی درکـی او تـا پـرې سـرې لمبـې بلـې کـړې
مینـــه کـــي بېلـــي ســـوې د ســـوال او ځوابـــو نـــو لاري

خـــو بیـــا مـــي هـــم نـــه ســـي بـــاور چـــي تـــا بـــه وګټمـــه
زه د فرهـــاد غونـــدي کـــه وباســـم تـــر غرونـــو لاري

ژونـــد تـــه مـــي نـــه پرېـــږدي زمـــا لیـــونی فکـــر وایـــې
راځـــه پـــرې څـــومره ښایســـتې دي دیـــادو نـــو لاري

ســـتا صـــداقت بـــه لکـــه غـــر ســـي ترېنـــه لـــري پاتـــه
مـــــخ ځنـــــي اړوي پردېســـــه د وختونـــــو لاري

۱۳۸۴\۹\۳۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

مينه

د دې دُنيــا هغــه ســرې مــي ســړي څــور ګڼلــی
چــي مينــه نــه پيژنــي زړه بانــدي مــي تــو ر ګڼلــی

دا ســتا پــه ســر کــه دار تــه پورتــه سـم پــروا نــه لــرم
يـــو افتخـــار دی يـــاره تـــا ولـــي پېغـــور ګڼلـــی

چـــا کـــړل اوبـــه د ورور پـــه وينـــو د وطـــن فصـــلونه
چـــا د زړه بـــڼ د محبـــت پـــه نـــوم سمســـور ګڼلـــی

تـــل د ګـــلاب پـــه شـــان ښايســـت او خـــو شـــبوئي بـــه لـــري
چـــي خـــړي خـــاوري چـــا د ځـــان لپـــاره کـــور ګڼلـــی

حـــالاتو ورکـــړل پرهرونـــه د پـــرد ېس زړګـــي تـــه
بـــس يـــوه مينـــه مـــي پـــر هـــر لـــره ټکـــور ګڼلـــی

۱۳۸۴\۱۰\۲۶

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوبه

چښـــلي مـــي د خـــاورو پـــه جـــامونو کـــي اوبـــه
خوښـــېږي مـــي پـــه ټولـــو نعمتونـــو کـــي اوبـــه

تـــا ونیـــولم لـــه لاســـه زه پـــر حـــال د ډوبېـــدو وم
تعبیـــر یـــې راکـــه ویـــنم پـــه خوبونـــو کـــي او بـــه

جـــوړه بـــه د جانـــان ســـره کـــړم لاس پـــه دُعـــا پورتـــه
هلمنـــده تـــل دي غوا ړمـــه ســـیندونو کـــي اوبـــه

د تـــورو زلفـــو ســـیوري کـــي دي مـــخ داســـي معلـــوم ســـو
کـــټ مـــټ لکـــه پـــه تـــورو تـــورو غرونـــو کـــي اوبـــه

بېلتـــو ن غمـــاز هجـــران رقیـــب هـــیڅ نـــه راتـــه ښـــکارېږي
زړګـــی مـــي ســـو د یـــار پـــه ســـتمونو کـــي اوبـــه

اشـــنا د هجرشـــپو کـــي دیـــدن راوړی تـــر پردېســـه
قســـمت راتـــه پیـــدا کـــړي پـــه اورونـــو کـــي اوبـــه

۱۳۸۴\۱۰\۲۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوشحالي

راغی اختر د خوشحالو سره
ورک سو خفګان د اسویلو سره

هر کله راسې د خوښی اختره
جانان راځي ستا په راتلو سره

چې همېشه وي په اختر کي دیدن
او سیږم تل د اُمیدو سره

جانانه راسه زموږ وران کلي ته
د سرو ګلونو او غنچو سره

چې د اختر په سهار یار ووینم
زړګی مي وړي تش په کتو سره

ما ستا پر سر ټوله خپلوان پردي کړه
ته کوې مینه د پردو سره

د پردېس مینه دي په زړه کي نسته
ځکه نه وینو په کلو سره

١٣٨۴\١١\٢٧

(c) ketabton.com: The Digital Library

پټ راز

زما جانان څومره اثر د سترګو تور کې ساتي
زما غوندي يار بې هر يو غم د زړه په کور کې ساتي

دا د حالاتو پېرزوينه ده چې داسي کوي
ګلونه ټول خاموش او سيري بلبل شور کې ساتي

پوه سو مه ښکلې مخ ته ستا کتل ګناه نه لري
ړندې مې سترګي سه نظر چې په بل لور کې ساتي

بل چا ته سر نه ټيټوم د هغه خداى بنده يم
چې يوسف ساتي په کوهي کې خليل اور کې ساتي

د عشق ژوندون د عشق جنون د عشق قانون مي خوښ دى
څوک په خندا پورته کړي دار ته څوک پېغور کې ساتي

تا به ويل پردېسه زه د رسره مينه لرم
د غه يو ياد دى چې يادونه دې په زور کې ساتي

۱۳۸۵w۵w۲۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

وفا

کلـــه وي زيـــات او کلـــه کـــم دی مـــا قـــرار نـــه پرېـــږدي
پـــوهيږم نـــه چـــي د چـــا غـــم دی مـــا قـــرار نـــه پرېـــږي

ډېـــر وفـــادار دی رســـوي بـــه مـــي تـــر قبـــره پـــوري
زمـــا د عمـــر ســـره ســـم دی مـــا قـــرار نـــه پرېـــږدي

د زخمـــــي زړه پـــــه پرهرونـــــوکي مـــــي څـــــه لټـــــوي
شـيندي پـرې مالګـه کـه ملهـم دی مـا قـرار نـه پرېـږدي

زه خـــو پښـــتون يـــم د ميلمـــه غـــم درنـــاوي کومـــه
افســـوس چـــي ده کـــړی قســـم دی مـــا قـــرار نـــه پرېـــږي دي

نـن مـي پـه خيـال کـي تصـوير وليـد ومـي نـه پيژنـدی
ويـــل د پـــردېس څنګـــه قلـــم دی مـــا قـــرار نـــه پرېـــږدي

۱۳۸۵\۴\۲۶

(c) ketabton.com: The Digital Library

زارۍ

نه عذاب نه بُتخانې زما په کار دي
نه شراب نه پیمانې زما په کار دي

نه مې خوښ دی انتظار ستا د راتللو
نه رباب نه ترانې زما په کار دي

مخ پټ نه کړې هسې نه چې لیونی سم
نه نقاب نه زولنې زما په کار دي

ما په مینه درته راوړی خو تا وویل
نه ګلاب نه نښانې زما په کار دي

زه دې ښکلو اننګو کې نور ثه وینم
نه کتاب نه افسانې زما په کار دي

پردېس ځای غواړمه ستا د زړه په کور کې
نه ځواب نه بهانې زما په کار دي

۱۳۸۵\۹\۱۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

پخواني کتل

یــا ره زمــا ســره دي ســترګي ښــه پخــه دښــمني غــواړي
راتــه کــړي د مــرګ ګواښــونه رانــه ژونــد ارمــاني غــواړي

نــوی زخــم مــي پــرزړه دی خــو عــلاج یــې ډېــر اســان دی
چــي پــه شــونډو کــي مسکی سې ستا کتــل پخــواني غــواړي

یــو دي یــا د دی بــل دي غــم دی چــي لاس نــه راځخــه اخلــي
یــو ارمــان راتــه پرېــږدي او بــل مــي ښــکلي ځــواني غــواړي

خوشــحالي او خنــدا ولاړه اوښــکي راغلــې تــر ګریوانــه
زړه لا اوس هــم راتــه وایــي محبــت پریشــاني غــواړي

مــوږ د مینــي لیــوني یــو د رواج ځنځیــر مــو خــوښ دی
همېشــه پــه هــر قــانون کــي زولنــې لیــوني غــواړي

پــردېس ســتا د زړه پــه کــور کــي اوســیدل غــواړي ټــول عمــر
نــه دي وربی د ډوډۍ دی نــه هــم ســتا مهمــاني غــواړي

لښکرګاه دشپې ۱۱:۳
۱۳۸۵\۹\۱۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

اختر

تـــــه راکــــوې د خندیـــــدلو اجـــازه اختــــره ؟
درتـــه معلومـــه ده د غـــم مــــي انــــدازه اختــــره ؟

پــه چــا دي ښــکل کړلـــې د چــا د قــدمونو خــاوري
پـــه چـــا د یـــار د کــــور ځنځیـــر او دروازه اختـــره

زمـــا ژونـــدون دی ازلـــي د اند ېښـــنو ملګــــری
رانـــه خفـــه نـــه ســـې ســـپیڅلې پـــاکیزه اختـــره

هغـــه کوڅـــه زمـــوږ د کلـــي نـــن هـــم تـــا نـــه وینـــي
پـــرون خپـــره پکښـــې د مـــرګ وه اوازه اختـــره

پـــه ســـترګو ســـترګو کـــي مئینـــو کـــړې خبـــري شـــروع
مـــا او تـــا هـــم ســـوو ســـره پـــوه پـــه رمـــازه اختـــره

تـــه خـــو یـــوازي راغلـــې نـــه ښـــکاري جانـــان درســـره
لا مـــي زخمونـــه د زړګـــي ســـو لـــه تـــازه اختـــره

پـردېس پـه مـړ سي کـه بـه مـوږ سي پـه وصـال د اشـنا
پـــه خـــو ب یـــې ولیـــدل روانـــه جنـــازه اختـــره

۱۳۸۵

لوی اختر

(c) ketabton.com: The Digital Library

اند ېښنه

ډېر عمر خوري ستا جدايي کې چې يو کال تېر ېږي
د سترګو رپ کې ساعتونه د وصال تېر ېږي

د دُنيا هري رنګينۍ له ياده و ايستمه
پسرلی هم لکه جانان دا سي په خيال تېر ېږي

زړګيه ما درته ويل چې بې وفا دی اشنا
پر وفا دارو خو سړی تر سر او مال تېر ېږي

د ښايستو باغچو نه اوس بوی د باروتو راوړي
چې په کنډو کنډو وطن کې مې شمال تېر ېږي

يم ليونی په لار کې ناست پېغور په بيه اخلم
راکه خولګۍ خير دی که ټوله کليوال تېر ېږي

د پردېس يار په يارانه کې نوی نا زګډوي
چې کله راسي مخ ته ونيسي دستمال تېر ېږي

١٣٨٥\١٢\١٢

(c) ketabton.com: The Digital Library

اقرار

میني دي دومره کړم مجبور درځمه
نن به دي کلي ته ضرور درځمه

ستا د ښو غشو ښکاره کړه مینه
د خپل زړګي په وینو سور درځمه

څوک چي وي روغ کړي د رنځور پوښتنه
زه دي پوښتني ته رنځور درځمه

که دي د سترګو جنګ کي سر هم وخورم
یمه پښتون لکه تربور درځمه

ما ویل د حُسن تا بعدار به نه سم
خاوري ایرې مي سو غرور درځمه

بس دی نور غیږ د پخلاینې راکه
اشنا دا یو سوال که منظور درځمه

پردېس که مړ سوم د اشنا د لاسه
مرګه ستا نوم به کړم مشهور درځمه

۱۳۸۴\۱۱\۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

بګړۍ

وخت چې زمونږ د بګړۍ ولونو ته کاږه کتلي
مونږ همېشه داسي وختونو ته کاږه کتلي

افغانان هيڅ د غلامۍ ژوند قبلولای نه سي
زمونږ لاسونو ځنځيرونو ته کاږه کتلي

ای د خزان استازې مه کوه ارمان به وکې
ولې دي دې ښايسته ګلونو ته کاږه کتلې

که درته يا د وي ټول جهان کي به وه دا خبره
چي ميوندۍ پردو فوځونو ته کاږه کتلي

د سترګو کښل يې ناروا کار نه دی مه يې پرېږدئ
چا چي د دغه وطن غرونو ته کاږه کتلي

د کرکي ډک زړه ته دي وايه پردېس داسي نه دی
تا يې سپيڅلو ارمانو نو ته کاږه کتلي

۱۳۸۵\۱۱\۱۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګُمان

تــه چــي راځــې مــا بــه وي خپلــه يــاره ځــان وژلــی
خلـــک بـــه وايـــي دی غمونـــو د هجـــران وژلـــی

زمـــا بـــاور د ډېـــر کوښـــښ وروســـته ناکـــام وختـــی
احســـاس د مينـــي مـــي پـــه زړه کـــي ســـتا ګُمـــان وژلـــی

زمـــوږ او خنـــدا تـــرمنځ بيـــا ځـــومره فاصـــلې پيـــدا ســـوې
بيـــا د پرديـــو جنـــګ زمـــوږ د کلـــي ځـــوان وژلـــی

د ليلـــی غمـــه د مجنـــون د مـــرګ دعـــوه مـــه کـــوه
هغـــه د دوو ســـترګو د بيـــا ليـــدو ارمـــان وژلـــی

د ګـــل پـــر شـــونډو مـــي خنـــدا ســـمه ليـــدلې نـــه وه
پردېســـه اوس چـــي ورتـــه ګورمـــه خـــزان وژلـــی

۱۳۸۲\۱۰\۱۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

پردېس

رنـــګ تـــه يـــې وګـــوره لکـــه مـــړی دی
کـــوم بـــې رحمـــه زړه ورڅخـــه وړی دی

وخـت کـي د وصـال ګونـګ سـي هـيڅ نـه وايـي
يـــار يـــې څـــه جـــا دو وربانـــدي کـــړی دی

خـــود بـــه وي تـــر هـــر چـــا زور يـــدلی ډېـــر
دا د مينـــــه نـــاک جهـــان وګـــــړی دی

لاره يـــې يـــوه زړه تـــه پيـــدا نـــه کـــړه
ځکـــه خـــو ســـکون نـــه لـــري ســـتړی دی

خلکـــو نـــور تـــر مينـــي کـــړئ قربـــان پـــردېس
دغـــــه ده چـــــا ړه او دغـــــه پـــــړی دی

۱۳۸۲\۱۲\۳۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند

هـــم مـــي زړه هـــم مـــي ځیګـــر دی هـــم مـــي ځـــان دی
هـــم ښایســـته دی هـــم دلبـــر دی هـــم جانـــان دی

هـــم حیـــا کـــړي هـــم وفـــا کـــړي هـــم خنـــدا کـــړي
هـــم میلمـــه هـــم معتبـــر دی هـــم میـــز بـــان دی

هـــم پـــوهیږي هـــم بلېـــږي هـــم زو رېـــږي
هـــم غوصـــه هـــم مـــرور دی هـــم پښـــیمان دی

هـــم ســـکون دی هـــم ژونـــدون دی هـــم بېلتـــون دی
هـــم چینـــه هـــم مـــازدیګر دی هـــم ارمـــان دی

هـــم حسِـــین دی هـــم شـــیرین دی هـــم غمګـــین دی
هـــم لیمَـــه هـــم مـــي نظـــر دی هـــم نـــا دان دی

هـــم یـــې یـــار هـــم نـــا قـــرار هـــم انتظـــار یـــم
هـــم ســـاده هـــم نـــا خبـــر دی هـــم حیـــران دی

هـــم ســـفر دی هـــم خطـــر هـــم دلاور دی
هـــم ځپـــه هـــم ســـمندر دی هـــم طوفـــان دی

۱۳۸۵\۱۱\۲۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

بانه

څــومره زور دي يــاره تــورو ســترګو او ښــو کــي دی
ژونــد مــي نــه پــوهيږي چــي پــه کومــو مرحلــو کــي دی

تــا د خدايــه غــوارم خــو لــه تــا نــه هــيڅ شــی نــه غــوارم
داســي يــو عــادت خــو همېشــه پــه ليونــو کــي دی

وچــي د موســم شــوندي دي نــه کــوي خنــدا راتــه
ګــل مــي د ارمــان رانــه ورک ســوی پــه اغــزو کــي دی

اوس يــې د جفــا پــه کــاروانو نــو کــي را وليــږه
هغــه زړه چــي وړی دي د ســترګو پــه لاســو کــي دی

دا څــوک درتــه وايــې چــي پــردېس د يــاده و ايســتې
هــر ځــای کي چي اوسم ستا تصوير مي په ليمو کي دی

۱۳۸۲\۱\۱۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

نصيب

پر زړه مي هر يو غم مئين دی چاته څه وو ايم
زما جانان زما دښمن دی چاته څه وو ايم

د ژوند خوږو کي مي ترخه ګډوي څوک دی هغه؟
زړه مي پر تا باندي شک من دی چاته څه وو ايم

يار چي روان سو زما ژبه هم سلګو بنده کړه
اوس يې خالي ځای د ديدن دی چاته څه وو ايم

ميني ادرس د خوشحالۍ دي وو غلط راکړی
د غم کوڅه د غم وطن دی چاته څه وو ايم

پردېس زړګي ته مي راغلی د سندرو کاروان
د اشنا خط راغلی نن دی چاته څه و وايم

۱۳۸۲\۲\۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

زندان

د صـــبر پـــه زنـــدا ن كـــي ځنځيررونـــه مـــاتوم
د مينـــــي پـــه زور ځينـــــي رواجونـــــه مـــاتوم

كـــه شـــونډو دي پـــه تلـــو كـــي د راتلـــو وعـــدې كـــولې
خـــو ســـترګو دي ويلـــه چـــي لفظونـــه مـــاتوم

ګـــل نـــه شـــكومه دومـــره دي نيـــت ولـــي پـــر مـــا بـــد دى
اغزيـــــه يـــــوه ورځ بـــــه دي لاســـــونه مـــاتوم

كمـــزوري مـــي ونـــه ګڼـــې د مينـــي پـــه دُنيـــا كـــي
چـــي ســـتا خوشـــحاليدو تـــه قســـمونه مـــاتوم

د زړه د اُميـــد لاس كـــي زمـــا دغـــه شـــراب نـــه دي
پـــردېس يـــې ځكـــه نـــه چېنـــم جامونـــه مـــاتوم

۱۳۸۵\۱۱\۱۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګیله مني سترګي

پرېـــږده چـــي زړه مـــي ســـي د زور څخـــه خبـــر د ســـترګو
چـــي ســـتا د ســـترګو نـــه مـــي نـــه اوړي نظـــر د ســـترګو

کـــه د هجـــران د شـــپو نـــه ځـــان ســـاتې او غـــم نـــه غـــواړئ
خلکـــو ونـــه کـــړئ ننـــداره پـــه مـــا زدیګـــر د ســـترګو

یـــو شـــېبه مـــي ســـتا تصـــویر د ســـترګو ونـــه ایســـتی
لا یـــــي ګُمـــــان دی لا دي ونـــــه ســـــو بـــــاور د ســـــترګو

ژبـــه ګـــونګې زړه وارخطـــا کـــړي ورکـــړي رنـــګ تـــه تغیـــر
مـــــنم مـــــنم مـــــنم مـــــنم هنـــــر د ســـــترګو

غـــرق ســـو تبـــاه ســـو د خپـــل ټولـــو ارمـــانو نـــو ســـره
پـــرد بس لاهـــو کـــی پـــه څپـــو کـــي ســـمندر د ســـترګو

۱۳۸۲\۳\۱۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

مُهلت

بېلتونـــه يـــار مـــي راپرېـــږدې کـــه دي لا وس پاتـــه دی
راځـــه راځـــه د ارمــــانو نـــو مـــي هـــوس پاتـــه دی

چـــي بيـــا مـــو کلـــي تـــه راځـــې ځـــان ســـره مـــرګ راولـــه
اوس خـــو ژونـــدی يـــم پـــه وجـــود کـــي مـــي نفـــس پاتـــه دی

تـــا پـــر هـــر کـــور بانـــدي وېشـــلي دي ويرجنـــي ســـاندي
ځکـــه مـــي ګـــران وطـــن تـــر ټـــولي دُنيـــا پـــس پاتـــه دی

چـــي نـــه دي و ژړوی نـــه دي ځنـــي هيـــر کـــی اشـــنا
پـــه دې دُنيـــا کـــي لا زمـــا غونـــدي يـــو کـــس پاتـــه دی

بلـــه رنګينـــه شـــپه بـــه خدايـــه پـــر مـــا کلـــه راځـــي
د پـــردېس يـــار ســـره خوبونـــو کـــي مجلـــس پاتـــه دی

۱۳۸۲\۳\۳۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

بهانه

عبث دي ياره پر سرو شونډو بهانه پيدا کړه
مه راځه خير دی ما د صبر خزانه پيدا کړه

پروا مي نسته که په مينه کي مي خپل پردي سول
د ژوند ملګري مي غمونه بيګانه پيدا کړه

دا به وي ستا د هيريدو زېری زما لپاره
دا فاصله چي مو تر منځه بېلتانه پيدا کړه

ما ملامت وګڼه هلته بې وفا دلبره
که خپل ټګی کي دي سپيڅلې نښانه پيدا کړه

د ناز ځپيره دي پر مخ ورکړه چي تلې پردېسه
د اشنا او ښکو ولي لار د ګريوانه پيدا کړه

۱۳۸۲\۴\۲۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

نن ما زدېګر

داسې خوند کوې جانانه د خپل کلي په کوڅو کې
لکه باغ کې چې ګلاب وي لکه مالګه په خوړو کې

دا د هو او نه ځواب دي خورې او تریخ سره ګډ بېږي
لکه مینه کې دردونه لکه ژوند ستا په وعدو کې

د ګمان لار مې کړه بنده د هر چا نه مې راپټ کړې
لکه راز د زړه په کور کې لکه اوښکه په لیمو کې

یارانې مې ډېر مشهور کړې تا چې هیر کړم تاواني سوې
لکه شمع بلیدلې لکه سیوری سوې تیارو کې

د پردېس د شعر بیتونو زما نوم داسې ساتلی
لکه ونه په اوبو کې لکه زر په خزانو کې

۱۳۸۲\۴\۲۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

دُعا

مـــورې څـــه ګنـــاه کـــړې ده خلـــک مـــو پـــه څـــه بېلـــوي
ډېـــر ظالمـــان ســـته پـــه دُنیـــا کـــې ځـــان او زړه بېلـــوي

د زهـــرو ډکـــې هغـــه خـــولې کـــړې ای د زړو مالکـــه
پـــه څـــو نومونـــو یـــو د بلـــه پښـــتانه بېلـــوي

زمـــورږ د اوښـــکو شـــبنمونو تـــې نیـــولې لاري
رنـــګ د ګلونـــو نـــه بـــد رنګـــه زمانـــه بېلـــوي

زړګـــی مـــې خـــوري داځـــل خـــو ټولـــو اتفـــاق کـــړی دی
تـــر خپلـــه وســـه هـــر یـــو غـــم ځنـــې ټوټـــه بېلـــوي

چـــا د اختـــر او د نکریـــزو تـــر مـــنځ ویـــر کښېښـــوی
څـــوک د ژړې مـــازدیګري نـــه ننـــداره بېلـــوي

پـــردېس بـــه څـــوک د لیونیـــو د قطـــاره باســـي
چـــې خپـــل لاســـونه یـــې تنهـــۍ د ګریوانـــه بېلـــوي

۱۳۸۲\۴\۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلامونه

ارمـــان یمـــه لیږلـــي مـــي منـــزل تـــه ســـلامونه
ســـتا مـــخ تـــه ســـلامونه ســـتا کاکـــل تـــه ســـلامونه

پـــر هـــر مـــي د زړګـــي چـــي جوړیـــدو تـــه نـــږدې ســـوی
دردونـــو یـــې ویلـــي دي درمـــل تـــه ســـلامونه

نســـیمه کـــه یـــې وړې نـــو د وږمـــو ســـره یـــې مـــل کـــه
د یـــار د قـــدم خـــاورو د یـــار پـــل تـــه ســـلامونه

د اوښـــکو قلمونـــه مـــي د مـــخ پـــر زړه پاڼـــه
اغزیـــو تـــه ګیلـــه لیکـــي او ګـــل تـــه ســـلامونه

بـــې مینـــي ژونـــد نیمګـــړی دی خـــو داســـي مینـــه هـــم نـــه
روان چـــي پکښـــې نـــه وي یـــو اوبـــل تـــه ســـلامونه

چـــي ســـتا د لـــوري راغلـــه نـــو خـــوا ره بـــه ولـــي نـــه وي
ســـپارلي مـــي پردېســـه د زړه تـــل تـــه ســـلامونه

۱۳۸۲\۴\۳۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناخوالي

لکه په زړه د یو مئین چي بېلتون لوبي وکړي
ملګرو داسي مي جګړي په ژوندون لوبي وکړي

نن یې کورونو ته تېوتې د وجود ورسیدې
دلته د کلي ماشومانو پرون لوبي وکړي

د پر مختګ ارمان مي زړه کي په سلګو وژړل
په ګران وطن کي مي رشوت په قانون لوبي وکړي

څوک راته وایي په دُنیا کي د ژوند حق نلري
چا کړله ختم چا په نوم د پښتون لوبي وکړي

دا زورور که شرمیدلای دلته نه راتلله
په دغه زور یې زموږ سپیڅلي پاڅون لوبي وکړي

د پردېس غم د وطن غم د خلکو غم کومه
ډېرو غمونو مي د زړه په سکون لوبي وکړي

۱۳۸۲\۸\۲۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

بغاوت

غوټۍ د ناز په خوب بيده ده خزان هيڅ نه مني
د ميني ژوند زړه ته فايده ده تاوان هيڅ نه مني

کوښښ کوي چي يو د بل ځخه يې بېل وساتي
دا زمانه څومره ساده ده ياران هيڅ نه مني

زړه ته مي ووايه چي دا ليونتوب ولي کوي
تا د راتلو کړې وعده ده هجران هيڅ نه مني

د دغو سرو لمبو په منځ کي خداى ساتلي يو مور
زما خو دغه عقيده ده ګمان هيڅ نه مني

نوره مي ستا د ديدنونو طمع نه ده کړې
ستا سو د کلي لار اوږده ده ناتوان هيڅ نه مني

په خوب کي وينم مرګي وړى ارمانجن پردېس دى
تنهۍ په اوښکو مي لنده ده ګريوان هيڅ نه مني

۱۳۸۲\۸\۲۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ولس رنځ

زه افغان ولس يم چا مې قتل مخَوَر کړله
چا رانه د سُولي پيغامونه مرور کړله

خدای خبر زما حلاليدل څومره ثواب ګڼي
ټولو قاتلانو يو او بل سره خبر کړله

نوم د قهرمان غواړي جګړه کې چې خپل ورور وژني
داسې مشرانو جهالت ته وده ورکړله

څوک مې ټول جهان ته د غلام په رنګ ور پيژني
چا په وينو سره راته کوڅه د جنګ سنګر کړله

بيا به يو دوران ته افغانی غرور ژوندی ساتم
څو ځله مې نور د دوي عقلونه ور پر سر کړله

دوي وايي دا ګناه نه ده پردېسه ګناه څنګه وي
ستا په شان يې ډېر په بل وطن کې در په در کړله

۱۳۸۶\۷\۲۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

جهالت

پښېـــــيماني بــــه يـــوه ورځ خپلــــو ځيــــرو کــــي ســــره وينــــو
د غــــم اوښــــکي بــــه د ســــترګو کنــــارو کــــي ســــره وينــــو

رڼــــا مــــه وژنــــه نــــاتر ســــه تــــاواني بــــه ســــو بېحــــده
بيــــا خپــــل دوســــت او دُښــــمن ځنګــــه پــــه تيــــارو کــــي ســــره وينــــو

اوس مــــو لاري بېلــــي بېلــــي د اورونــــو خــــوا تــــه ولاړې
نــــه پــــوهيږو چــــي ســــوځيږو پــــه ايــــرو کــــي ســــره وينــــو

اتفــــاق مــــو پــــه اختــــر او پســــرلي کــــي معلــــوم نــــه ســــو
همېشــــه د کلــــي ځنــــګ تــــه هــــديرو کــــي ســــره وينــــو

پــردېس غــواړي چــي نــور يــو د بــل پــه زړو نــو کــي ځــاى جــوړ کــوو
جهالــــت دى چــــي د جنــــګ پــــه ســــنګرو کــــي ســــره وينــــو

۱۳۸۲\۱۰\۱۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

اجازه

پسـرليه دا مـي زړه دی پرهرونـه ورسـره دي
سـتا قـدم تـه يـي ايـږدم دا ارمانونـه ورسـره دي

پـر خنـدا بانـدي بنـديز دی مـرور درڅخـه نـه يـم
يـو مـي غـم سـرته ولاړدی نـور غمونـه ورسـره دي

پـام کـوه زخمـي دي نـه کـړي د دې خلکـو دا رواج دی
پېرزوينـه د مرمـۍ کـړي ټوپکونـه ورسـره دي

پټ پـه غـوږ کـي درتـه وايـم اشـنا زېـری مـي دربانـدي
پسـرلي مينـه راوړې سـره ګلونـه ورسـره دي

ورتـه ګـوره ديـار مـخ مـي لکـه ګـل چـي غوړيـدلی
دا زمـا د خـوارو اوښـکو شـبنمونه ورسـره دي

اجـازه ده پسـرليه د پـردېس کيسـه شـروع کـړم ؟
يـار يـې ښـکلی دی افسـوس چـي سـتمونه ورسـره دي

۱۳۸۲\۱۰\۲۷

لښکرګاه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپه

د رڼـــــا کلـــــي تــــه لار نـــــه معلـــــومېږي
شــــپه اوږده ده ســــپين ســــهار نــــه معلــــومېږي

همېشـــــه د بـــــل ارمـــــان پـــــوره کـــــوو چـــــي
د ورور مــــرګ راتــــه بــــد کــــار نــــه معلــــومېږي

ســــور ګــــلاب تــــه ســــترګي څنګــــه وارومــــه
ســــرو لمبــــو کــــي پــــټ دی ښــــار نــــه معلــــومېږي

زمــــوږ حــــال تــــر دي بــــد تر ښــــه دی چــــي پــــوه ســــو
راتــــه هــــيڅ يــــار او اغيــــار نــــه معلــــومېږي

د وطــــــــن پــــــــر آزادۍ مئــــــــين وو څکــــــــه
پــــردي خــــاوره يــــي مــــزار نــــه معلــــومېږي

د دوســــتۍ طمعــــه يــــي کــــړې لــــه دُښــــمن نــــه
ليــــونی پــــردېس هوښــــيار نــــه معلــــومېږي

۱۳۸۷\۲\۲۱
هلمند لښکرګاه

(c) ketabton.com: The Digital Library

تندک

غم مو دی ملګری د خندا آزار وهلي يو
موږ د اتحاد او د وفا آزار وهلي يو

چښو يو د بل ويني غم ښادۍ کي هم يوځای کښېنو
دا مو بد بختي ده که د چا آزار وهلي يو

ښکلی لکه ګل ځوان مو پر خاورو پېرزو کړی دی
موږ د ژوندانه د ناز ادا آزار وهلي يو

موږ د ماشومانو په ذهنونو کي جنګ وکړی
نن خو درپه دريو د سبا آزار وهلي يو

بلي سري لمبې د انتقام ساتو په زړونو کي
ميني ملامت يو ټوله ستا آزار وهلي يو

خود به تندکوُنه خورو پردېسه چي مزل کوو
جوړي مو تياري کړې د رڼا آزار وهلي يو

۱۳۸۷\۴\۱۴
هلمند لښکرګاه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپين ميدان

ژوند سو څومره ګران زړګيه اور واخله
خاوري سو ارمان زړګيه اور واخله

پام کړه پرهرونه دي خفه نه کړې
نه لري درمان زړګيه اور واخله

داسي په اسانه ديدن چيري دی
را به سي جانان زړګيه اور وا خله

زما په خوله به صبروې منمه دي
اوس يمه پښيمان زړګيه اور واخله

ډېري دي د حُسن لمبي خوښي وې
نن پر سپين ميدان زړګيه اور واخله

نور د پردېس غم ته زاری مه کوه
څيري که ګريوان زړګيه اور واخله

۱۳۸۷\۱۱\۱۸
هلمند

(c) ketabton.com: The Digital Library

لمبې

د زړونـــــو ارمانونـــــه د مئینـــــو ارمانونـــــه
دې کلـــي کـــي سـوځیږي پـــه اورونـــو ارمانونـــه

د بــم پــــه ږغ ویښ ســوي نـــازولي ماشـــومان دي
وړي ځـــان ســـره لحد تـــه د خوبونـــو ارمانونـــه

وګـــړو د دُنیـــا زمـــوږ نـــا پوهۍ تـــه دُعـــا وکـــړئ
پـــوره مـــوکړئ پخپـــل منځـــي جنګونـــو ارمانونـــه

پــه طمعــه د وربــل دي خــو پــر پـانهو يـــي اور بــل دی
منـــزل تـــه نـــه رســـیږي د ګلونـــو ارمانونـــه

پردېســه خوشـــحالي دي پنـــا ســـوي ده لـــه ســـترګو
بـــدل دي کـــړه حـــالاتو پـــه غمونـــو ارمانونـــه

۱۳۸۷\۳\۱۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

تحفه

جنګونه مي پر لور د ګران وطن مه راليږه
د اور د بليدلو ارمانجن مه راليږه

يو ځوان د زکندن په حال کي مور ته داسي وايي
مزار ته مي بچى څلور کلن مه راليږه

ګيله به زه د خپل نصيبه نه کوم نو ته هم
جهاد له خپل طرفه ګيله من مه راليږه

زما په غم شريکه ستا د بم په پېرزوينه
ژوندي تر خاورو لاندي يو کفن مه راليږه

که خپل د جفا نښه پټوې په چاپلوسيو
ګريوان ته د پردېس خو تار او ستن مه راليږه

۱۳۸۷\۱۲\۲۵

هلمند څپاند سيند مشاعره

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلګۍ

جرګــه مــي کــړه د يــار پخــلا کيــدو پســې روانــه
ســلګو کــي مــي دُعــا ســوه قبليــدو پســې روانــه

زمــا د اســو يلــو پــه برکــت دي حُســن زيــات ســو
وږمــه وي تــل د ګــل پــه غوړيــدو پســې روانــه

تــر څــو بــه دي څــارم جانانــه لاري د راتللــو
وعــده دي ســوه وعــدو ســره وعــدو پســې روانــه

اشــنا لکــه د جنــګ تــوره بــلا چــي خلــک وژنــي
ســوه داســي ســتا جفــا مــي اُميــدو پســې روانــه

مقصــد يــې نــه وو دا چــي زمــا پــر مــخ وليکــي نــوم ســتا
دا اوښــکه وه د ســترګو ســتا ليــدو پســې روانــه

پردېســه چــي ژونــدی يــې بــس د مينــي احتــرام کــړه
دُنيــا کــه ده هــر څــومره پــه فايــدو پســې روانــه

۱۳۸۵\۹\۲۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

انتخاب

نوري سلګۍ د ارمانونو په لاس مه ورکوه
هر وعده دي د کلونو په لاس مه ورکوه

قسمته ستا سره چي هر څه دي قبول مي دي ټول
عقل نادان مي د سوچونو په لاس مه ورکوه
داسي بې يوسي لکه تا چي رانه زړه وړی دی
ښکلي ځواني دي د وختونو په لاس مه ورکوه
چي پس له مرګه دي ښه ځير راته کتلي نه وي
ما د ثلورو ديوالونو په لاس مه ورکوه
لږ فکر وکړه که دوران دي تير سو څه به کوې ؟
نرۍ خندا دي د نازونو په لاس مه ورکوه
د ليوني زړه زو ريدو ته مي بل کار وګوره
خپل تصويرونه د خوبونو په لاس مه ورکوه
د دې لپاره چي خپل زور او تاثيرونه بايلي
د حُسن واک د سينګارونو په لاس مه ورکوه
د اُميدونو جنازې چي تر سهاره باسي
تريخ انتظار د ماښامونو په لاس مه ورکوه

پردېسه داسي يار پيدا که چي په خوی ښايسته وي
دا انتخاب دي د رنګونو په لاس مه ورکوه

۱۳۸۲\۴\۱۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوږه شېبه

د وصـــال پــه بــاچهي کــي غــم د ځــان کــوي غمونــه
د دیــدن د خــولې نــن اورم د بېلتــون د مــرګ حکمونــه

خاموشــۍ یــې بنســټ ایښــی دا ځــل ټینګــه یارانــه ده
شــور او شــر پــه مــنځ کــي نســته خفګــان کــړي قســمونه
تلوســه مــي رســوایي تــه پــټ پــه غــوږ کــي داســي وایــي
راځــه نــوم د یــار غــزل کــه راځــه مــات کــه رواجونــه
د بــاور لاس کــي خنجــر دی وســواســي یــې دي وژلــي
زړه مــي بیــا کړلــه پــه غــاړه د رازونــو امېلونــه
مایوســـۍ رخصـــت اخســـتی اســـویلي ورســـره ولاړل
غلــي غلــي راتــه خانــدي پــه لیمــو کــي دا وختونــه
ښتنه وعــده راغلــې د اقــرار اســتازی ګرځــي
پــر انکــار خــاوري انبــار ســوې ســتړګو وکړلــه ســتونه
ګیلــه مــن شــوکیر مــي غــواړي بیــا د ځــان ســره ملګــری
ځنګــه ورســمه ځــولۍ چــي غــوړوي راتــه خوبونــه
فریــاد ورک انتظــار ختــم خیــال پــرواز کــړي هــري خــوا تــه
مُســکا شــونډو میلمنــه کــړه ژونــد هیــر کــړي دي ویرونــه

ســـتم و غوښـــته بخښـــنه د پـــردېس د حوصـــلې نـــه
ورځ تـــر بلـــي نـــرم کیـــږي د اشـــنا ټینـــګ عادتونـــه

۱۳۸۲\۵\۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

جفا

چې د همزولو په ټولۍ کې تر چا پاته نه يم
ولې پر هيڅ باندې حساب جانانه تا ته نه يم

يو ورځ به ستا سره هم وسې جفاګانې دې ړېري
يوازې زه خداې پيدا کړې ستا جفا ته نه يم
ما په دُنيا کې داسې ښکلې سترګې ونه ليدې
ځکه و تلى د خپل کلي نه صحرا ته نه يم
جانانه ستا دا د ځوانۍ غرور به سي پښيمانه
چې سمه خاوري بيا محتاج به دې خندا ته نه يم
هر وخت يې وينم په خوبونو شکر شکر خدايه
لا هم بې برخې د اشنا د ملاقات نه يم
ظلم ستم مې پر ماشوم زړګې هر څو مره وکه
مينه کوم خو ورسپارلې دې سزا ته نه يم
د بلبل چيغې او د ګل خاموش ژوندون چې ګورم
دا يو رواج ګڼم حيران خپلې ژړا ته نه يم

پردېس ارمان که مې اصلي منزل ته ورسيدى
باور لرم او زګار به ستا د مخ ښکلا ته نه يم

۱۳۸۲\۳\۲۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

آخیرولي ؟

زړه تــــه مــــي پـــه قهــــر زمانـــه ګـــوري
رحــــم ولـــي زمـــا پــــر طـــرف نــــه ګـــوري

دا د آزادۍ پـــــه نــــوم غـــــلام ژونـــــدون
وار پــــه وار مــــي لاس تــــه زولانـــه ګـــوري
دي وخـــت کـــي مـــي زور از مايـــل کيـــږي نــــه
وژنـــي بـــه مـــي بـــل خــــو پښتــانه ګـــوري
ای زمـــا وطنـــه څـــوک مـــاړه ســـوه نــــور
څـــوک دي لا ګـــوټ ګـــوټ کـــي خزانـــه ګـــوري
ووتـــــي لــــه ذهنـــه د غيـــــرت کيســــي
خـــود بـــه دي وربـــل تـــه بيګانـــه ګـــوري
بـــده ښـــکاري لاس کـــي د يتـــيم دوډۍ
هــــر څـــوک ورتــه نــوي بهانـــه ګـــوري
مــــه ګـــوره غليمـــه اوس پـــه ســـپک نظـــر
ســـرته بـــه دي بيـــا کـــاڼي درانـــه ګـــوري

ويښـــه چـــي ســـي زړونـــو کـــي بيـــده جذبـــه
ســـــترګي د پـــرديس هغـــه صــــحنه ګـــوري

۱۳۸۴\۵\۳۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

قافلې

جانـــان چـــې تلـــی زه پـــه خنـــدا کلـــي کـــې پاتـــه ســـومه
د ماشـــوم زړه ســـره تنهـــا کلـــي کـــي پاتـــه ســـومه

د رخصـــتۍ غيـــږ مـــې پـــه مينـــه ورکـــړه ښـــکلي يـــار تـــه
مـــا ويـــل خـــوب دی خـــو رښـــتيا کلـــي کـــي پاتـــه ســـومه
د ســـترګو اوښـــکو ســـره يـــو ځـــای د زړه غوښـــې خورمـــه
دا يـــې ثمـــر ســـو د وفـــا کلـــي کـــي پاتـــه ســـومه
بېلتونـــه زړه رابانـــدي يـــخ کـــه خـــو چـــې بيـــا رانـــه ســـې
کـــه چيـــري يـــو ځـــل د اشـــنا کلـــي کـــي پاتـــه ســـومه
د جـــدايي هـــره شـــيبه راتـــه يـــو کـــال ښـــکاريږي
تيـــره شـــپه وېنـــ وم تـــر ســـبا کلـــي کـــي پاتـــه ســـومه
نـــه ليـــونی ســـوم نـــه خـــو مـــړ ســـوم دا دی روغ ګرځمـــه
پـــه زړګـــي ســـخت لکـــه ســـزا کلـــي کـــي پاتـــه ســـومه

هـــر وخـــت مـــي زړه تـــه راروانـــي وي د غـــم قـــافلې
پـــردېس چـــې ســـوم درنـــه جـــدا کلـــي کـــي پاتـــه ســـوم

۱۳۸۴\۷\۲۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

پېغور

د هــــر چـــا چـــي دوه يـــاران وي دا بـــې حـــال وي
همېشــــه بــــه يــــو خفــــه او بــــل خوشــــحال وي

پــــه يــــوه زړه کــــي بــــه يــــو جانــــان ســــاتمه
کــــه تهمــــت وي کــــه پېغــــور وي کــــه جنجــــال وي
بختــــور دی چــــي پــــر هغــــه چــــا مئــــين وي
چــــي يــــې زړه دغســــي ســــپين لکــــه جمــــال وي
لــــږه مينــــه لــــږ وفــــا لــــږ خنــــدا وکــــه
لــــږ پيســــې را دا ځــــواب بــــه د دې ســــوال وي
درواغجــــن بــــه دلتــــه ډېــــري مــــزې وکــــړي
رښــــتيا ګويــــه تــــه بــــه جــــوړ د فکــــر تــــال وي
پــــه سُــــورکو شــــونډو خنــــدا دي زلزلــــه ده
چــــي ډېــــر خانــــدې زمــــا مــــرګ تــــه بــــه دي خيــــال وي
ســــتا د ســــترګو پــــه رڼــــا بــــې را پيــــدا کــــړو
کــــه دي ورک د غونــــډې زنــــي شــــينکی خــــال وي

د زړګــــي نــــه بــــه دي ډېــــر غمونــــه کــــم کــــي
خوشــــحال اوســــه چــــي پــــردېس دي کليــــوال وي

۱۳۸۵\۹\۱۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا یاد

سترګي دي زما نه جوړولای سي د غرو لیوني
زما نه مخکي دي بل څوک وو په کتو لیوني

تر هغه وروسته یې سي مینه د لیلی پر سترګو
چه کله و ویني ستا سترګي په خوبو لیوني
د سهار باده تر سلام وروسته اشنا ته وایه
سر پر زنګون دي یادوي په نیمو شپو لیوني
د زړګي مینه مي یوازي د ښکلا سره ده
په ښکلي مخ پسې به ګرځمه تر څو لیوني
ته چي زما نه ولاړې زه یم دلته چاته پاته
په تا پسې سوم سراسر په شو ګیرو لیوني
د ژوند شپې ورځي تیرومه ستا د یاد زندان کي
تر ما بېغمه ښکاري ډېر د زولنو لیوني
زه د نیمګړي دُنیاګۍ تماشې نه پیژنم
زه کړم د هغه نازولي یار غمو لیوني
پر حق مئین دلته په کاڼو باندي ولي هر څوک
کلي کي نه لري هیڅ ځای د اوسېدو لیوني

بس دی دُعا ته ضرورت نسته جوړېږي کله
پردېس په غم کي د جانان سو د کلو لیوني

۱۳۸۵\۲\۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستم

زمـــوږ ژبـــي بـــه د ښـــکلو پـــه صـــفت کلـــه مړېـــږي
دا ښـــکلي پـــه غـــرور او پـــه نفـــرت کلـــه مړېـــږي

غمجنـــي دُنیـــاګۍ کـــي پـــه پیسـو حُسـن خـرڅ سـوی
ښـــکلا خلـــک بـــه ســـتا پـــه تجـــارت کلـــه مړېـــږي
پـــه یـــو نظـــر کتـــو مـــي ژړوې تـــر ډېـــره وختـــه
خونکـــاري ســـترګي ســـتا مـــي پـــه زحمـــت کلـــه مړېـــږي
مـــا هیـــره کـــړه خنـــدا چـــي د جانـــان نـــه اقـــرار هیـــر ســـو
انکـــار انکـــار انکـــار پـــه دې عـــادت کلـــه مړېـــږي
چـــي خپلـــه دي راولیـــږي زمـــوږ د کلـــي خـــوا تـــه
دیـــدن بانـــدي دي خلـــک د مالـــت کلـــه مړېـــږي
کـــه ژونـــد یـــوه ثانیـــه وي خدایـــه خوښـــه مـــي ښـــکلا ده
ښـــکلا ســـره مـــي زړه پـــه محبـــت کلـــه مړېـــږي
زمـــا هغـــه وږي ســـترګي چـــي ټـــول عمـــر انتظـــار وې
اوس تاتـــه پـــه کتـــو پـــه یـــو ســـاعت کلـــه مړېـــږي
خوبونـــه زنـــداني مـــي راپرېـــږدي خـــو اوښـــکي غـــواړي
غمونـــه دي جانانـــه پـــه رشـــوت کلـــه مړېـــږي

پردېســـه د زړه وینـــو بانـــدي هـــر یـــو غـــم مـــوږ ســـوی
پـــه خپـــل وینـــا ویـــونکي د تهمـــت کلـــه مړېـــږي

۱۳۸۵\۱۲\۱۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

د فکر تال

تو به څومره وفا کوي یادونه د اشنا
روان مي دي دژوند سره غمونه د اشنا

ژوندون ذره ذره دی او دُنیا څنګه سپېره سوه
چه نسته پکښې ښکلي دیدنونه د اشنا
ظالمي زماني یې کړه خندا را څخه پټه
قبول مي پر لیمو وه قدمونه د اشنا
لوګی لوګی یې زلفي وې لمبه د مخ په شان وه
بیا شمعي را ته وښوول رنګونه د اشنا
بیا چیغو د بېلتون کړمه له خوبه را بیداره
په سترګو کي مي مات سول تصویرونه د اشنا
ای غمه زه پښتون یم زه یې نه سم هیرولای
تر مرګه به کومه صفتونه د اشنا

الله به د بېلتون جنازه وباسي پردېسه
که پورته په دُعا سوه سره لاسونه د اشنا

۱۳۸۴\۱۰\۲۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زړه کور

نـــه زمـــا د زړه نـــه وزي نـــه بـــه خپـــل زړه کـــي ځـــای را کـــي
واورئ ای د دُنیـــا خلکـــو یـــار بـــه زمـــا ژونـــدون تبـــاه کـــي

یـــو جانـــان یـــو مـــي ارمـــان دی یـــو مـــي تـــار پـــه تـــار ګریـــوان دی
یـــو مـــي زړه یـــو پکښـــي یـــار دی بـــل څـــه نـــه لـــرم دُنیـــا کـــي
غـــواړي زړه نـــه ورکـــوي زړه دا عجیبـــه کیســـه نـــه ده ؟
ښـــکلو ټـــول تـــاواني کـــړي یـــو والله پـــه دې ســـودا کـــي
توبـــه نـــه ځنـــي کـــوم خـــو د قســـم نـــه مـــي قســـم دی
بیـــا بـــه دا ســـي قسم نـــه کـــړم چـــي وفـــا ستـــه پـــه اشـــنا کـــي
نـــه ګنـــاه ده د غمـــاز نـــه د بېلتـــون نـــه د رقیـــب ده
ستـــا وعـــدو کـــي شـــوګیر مـــا تـــه سر پـــر سر بهـــانې پیـــدا کـــي
د هجـــران تـــوري تیـــارې دي یـــاره خـــدای لپـــاره راســـه
چـــي د ژونـــد لاره پیـــدا کـــړم ســـتا د ســـترګو پـــه رڼـــا کـــي
بیـــا بـــه پـــوه ســـې چـــي تـــه څـــوک یـــې دلتـــه څـــومره دی ستا قـــدر
چـــي د وخـــت ســـپیره ســـیلۍ مـــي درنـــه ټـــول عمـــر جـــدا کـــي
زمـــا ډېـــر ســـپیره قســـمت دی هـــر وخـــت تـــا رانـــه خفـــه کـــړي
ســـتا د شـــونډو نـــه مننـــه چـــي دي بیرتـــه را پخـــلا کـــي

د ګیلـــو نـــه دي قربـــان ســـم زړه د زړه بـــدل کـــي واخلـــه
نـــور بـــه نـــه ژاړې پردېســـه خپلـــي اوښـــکي دي کـــه پـــا کـــي

۱۳۸۵\۵\۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

فریاد

د زړه آهونـــــه دي زمـــــا هـــــیځ اوریـــــدلي نـــــه دي
څـوک چـي یـې اوري هغـه سـتا پـه شـاني ښـکلي نـه دي

چــي څــو مره ژاړمـــه اشــنا اوښــکي مــي مــه پــا کوه
نــن دا ســي ښــکاري چــي مــي هــیڅ درتــه ژړلــي نــه دي
ښــکلې مــنم هــر څــوک بــه ســتا د ښــکلا قــدر کــوي
بــې مــا پــه غــم دي چــا د زړه غوښــي خــوړلي نــه دي
ځکــه پــه دې وطــن کــي خلــک ګناهکــار ګڼــي مــا
هــر چــا تــه غیــرېه ورکــوم څــوک مــي وژلــي نــه دي
زمــا زړګیــه هــم یــې وران کــړې هــم اوســېږې دلتــه
افغانســـــتانه دښـــــمنان دي پیژنـــــدلي نـــــه دي
هســـي نــه یــاره دغــه نــور ښــکلي خفــه ســي رانــه
بـه غیـر لـه تـا مـي د بـل چـا سـترګي سـتایلي نـه دي
را ځـئ چـي یـو ځـل د سـپیڅلي عشـق یادګـار تـازه کـوو
ډېـري مـودې وسـوې چـي څـوک دار تـه ختلـي نـه دي
کـه مـي کـړې مـړ بیـر تـه ژونـدی سـم خـو بیـا هـم جانانـه
وایـم چـي سـترګي دې ښایسـتې دي خـو قـاتلي نـه دي

خدایـه پـردېس د داسـي خلکـو نـه ډېـر لـري سـاته
چــي مینــه نــه پیژنــي غــم کــي زنګیــدلي نــه دي

۱۳۸۵\۵\۱۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

حالات بدل دي

پانهو د تاریخ کې د ملالي تور وربل ښکاري
اوس افسوس د هغه وطن واک لاس کې د بل ښکاري

کاشکي چې زه مړ وای یا مې داسې څوک لیدلای نه
وا وښتی له دین نه خلک وایي چې پاګل ښکاري
چاچي دُښمن و ایست د هغه نوم پر خوله نه راځي
چاچي بیرته راوستی هغه راته اتل ښکاري
څوک چې یې وړي ګټه د جګړو څخه مدام وایي
دا توري تیارې د وطن برخه د ازل ښکاري
یو چې ورته لار ښیي بل هرڅه په ډاډه زړه وړي
و وایه زړګیه تا ته کوم یو سړی غل ښکاري
څوک پکښې د نوي ابادۍ نښې لیدلای سي؟
ما ته خو هر څه په کنډوالو باندي بدل ښکاري
مرګه نور مې واخله چې زه دومره درواغجن یمه
ما ویل خاوره زما ده اوس د نورو پکښې پل ښکاري
دا چې د دستار په نوم پر سرمو دی دا هیڅ نه دی
دا مو ولېږي غاړو ته هم دا زمونږ قاتل ښکاري
بس ناپوه مالیاره ما ته مه کړه د بهار کیسې
باغ کې دي نوکر سپیرو اغزیو ته سور ګل ښکاري

چیغې د افسوس چې د پردېس د خولې نه ووتې
چا ته د غم ساندي وي او چا ته به غزل ښکاري
۱۳۸۵\۲\۱۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

وچې شونډې

زړونه کلک سوه نه مري څوک د چا د غمه
کنې خاوري به وای زه پخوا د غمه

چې یاري کړې د نا دان هوښیار زړګیه
خود به هیره کړې خوږه خندا د غمه
داسې ګډې وډې وایم به تر کومه
چا ته وکړم فریادونه ستا د غمه
تر خوږو خوږو خبرو دې قربان سم
کوم نن درته ترخه وینا د غمه
مرګ په خپله خوله غوښتل یوه ګناه ده
ما به هم کړې وي دا ګناه د غمه
وچې شونډې څنګه جوړې کړم خندا ته
نه یم خلاص یو شېبه اشنا د غمه
چې د کلي نه مې نه باسې صحرا ته
ګیله من به یمه خامخا د غمه

چې د ژوند غوندې وي مرګ ته مې ور پرېږدي
پردېس غواړم په دُعا وفا د غمه

۱۳۸۵\۱۱\۱۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژړېدلې هيله

د دُنيــــا خلکـــــو د نظـــــر ځخــــه ايســــتلٰی يمــــه
لکــــه د تيـــــرو زمــــانو د خــــاورو څلـــــی يمــــه

د ژونـــد ســـاګاني حســـابمه ولـــي مـــرګ نـــه راځـــي
نصــــيبه څنګـــــه دي غمونــــو تـــه ســـپارلی يمـــه
بېلتونـــه راســـه بـــې پـــروا يـــار مـــي د کلـــي يوســـه
چـــي دی خنـــد پرې زه پـــه اوښـــکو لمبيـــدلی يمـــه
عشـــقه نـــور لاس راځخـــه واخلـــه څـــه دي وکـــړه پـــه مـــا
هـــم خنديـــدم هـــم رپيـــدم هـــم ژړيـــدلی يمـــه
خپلـــو ســـوالونو تـــه پـــه خپلـــه ځوابونـــه وايـــم
د خپـــل يـــار غـــم کـــي داســـي حـــال تـــه رســـيدلی يمـــه
ای ليونتوبـــه بـــې وفـــا نـــه ســـې او پـــرې مـــي نـــږدې
ډېـــر ســـوم خوشـــحاله چـــي دي ځـــان ســـره منلـــی يمـــه
عـــادت پښـــتون زړه مـــي پښـــتون زمـــا وجـــدان پښـــتون دی
څـــوک چـــي مـــي نـــه غـــواړي نـــو کلـــه ورغلـــی يمـــه
اوس مـــي پـــر غرونـــو ګرځـــوي مـــدام د ســـيوري غونـــدي
چـــي د اشـــنا لمـــر غونـــدي مـــخ تـــه دريـــدلی يمـــه

ګورتـــه بـــه يوســـمه ارمـــان دي د وصـــال جانانـــه
پـــردېس تـــه نـــه راځـــې پـــه ژونـــد کـــي پوهيـــدلی يمـــه

۱۳۸۵\۱۰\۱۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوښکي

بيـــا پـــرمخ ســوې پـــر يشـــانه زمـــا اوښـــکي
دومـــره مـــه ګڼـــه ارزانـــه زمـــا اوښـــکي

ســـتا د غـــم قـــافلې د بـــري زړه تـــه راغلـــې
هرکلـــي يـــې کـــړې ســـتومانه زمـــا اوښـــکي
د خپـــل کبـــر او غـــرور نـــه بـــه لاس واخلـــې
کـــه دي وليـــدې جانانـــه زمـــا اوښـــکي
دا چـــې ګـــل د يـــا ر د مـــخ ســـره ســـيالي کـــړي
ســـتا ســـيالي کـــوي بارانـــه زمـــا اوښـــکي
راتـــه لـــږد خـــو شـــحالۍ لپـــاره پـــر بـــږده
لا دي بـــس نـــه دي خفګانـــه زمـــا اوښـــکي
کـــه مـــې يـــا ر د خپـــل راتللـــو زيـــرى راکـــړي
بيـــا نـــه وينـــې هجرانـــه زمـــا اوښـــکي
د دردمـــن زړګـــي دردونـــو بدرګـــه کـــړې
چـــې راغلـــي تـــر ګريوانـــه زمـــا اوښـــکي

پـــه ســـلګو ســـلګو بيـــده ســـومه پردېســـه
وچـــې ســـوې نـــه ســـوي پښـــيمانه زمـــا اوښـــکي

۱۳۸۵\۹\۱۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوګیر

مـــه ځــه نــور پــر دغــه لاره لیونتــوب تــه دي نــږدې کــړم
ای زړګیـــه وفـــاداره لیونتـــوب تـــه دي نـــږدې کـــړم

د اشـــنا د دیـــدن وږې پـــه شـــوګیر بانـــدي مـــوږ نـــه ســـوې
کښـــینوې مـــي تـــر ســـهاره لیونتـــوب تـــه دي نـــږدې کـــړم
بـــس دغـــه غمونـــه بـــس دي خوشـــحالۍ درکـــوای نـــه ســـي
لا نـــور ځـــه غـــواړې لـــه یـــاره لیونتـــوب تـــه دي نـــږدې کـــړم
پـــه ســـلګونو وعـــدې نـــوري یـــې هـــم کـــړي وې رانغـــی
پربـــږده پربـــږده انتظـــاره لیونتـــوب تـــه دي نـــږدې کـــړم
کلیـــوال دي راخبـــر کـــه ورتـــه کـــانړي پـــه لاس ورکـــه
مـــه مـــي وژنـــه بـــې سنګســـاره لیونتـــوب تـــه دي نـــږدې کـــړم
یـــو لښـــکر د رقیبـــانو پـــه مـــا هـــیڅ کـــولای نـــه ســـي
خـــو دیـــار خولـــه کـــي انکـــاره لیونتـــوب تـــه دي نـــږدې کـــړم
بیـا مـي نـوم پـه خولـه یـاد نـه کـړې پـه مـا بـد ښـکاري ستا کلی
دا دی وځـــم دي لـــه ښـــاره لیونتـــوب تـــه دي نـــږدې کـــړم
پـــه پښـــیمانو قـــدمونو بیرتـــه شـــاته راتـــلای نـــه ســـم
مینـــي نـــه لرمـــه چـــاره لیونتـــوب تـــه دي نـــږدې کـــړم

تـــه د تـــورو غرونـــو هـــا خـــوا تـــه ژونـــدی اوســـې پردېســـه
زه دي غـــم کړمـــه بیمـــاره لیونتـــوب تـــه دي نـــږدې کـــړم

۱۳۸۵\۹\۱۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترخې شېبې

د یار ژوند غواړمه ویره بې له تا
موږ خوشحاله یو شوګیره بې له تا

زلزلې مې پر زړه څوک نه سي را وړلای
د یار سترګو کې تاثیره بې له تا
که اشنا مې دی باچا خو هیڅ ځای نه ځي
ای زما فکره وزیره بې له تا
ته د یار د سُورکو شونډو را بهر سه
خوب مې هیڅ نه دی تعبیره بې له تا
دا د ژوند شېبې ترخې سوې نه تېرېږي
د جانان د مخ تصویره بې له تا
ټول ظلمونه مې پر سر سترګو قبول دي
خو په مینه کې تغیره بې له تا

د اُمید غوټۍ په اوښکو نه ګل کېږي
پردېس شل نه کړه تقدیره بې له تا

۱۳۸۵\۸\۱۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

موږ داسي نه وو

څوک به د خپل دوران اتل خو شحال خټک جوړیږي
چي یې خبري دښمنانو ته سبق جوړیږي

پښتوا د کلي مشرانو روغه جوړه کول
اوس که جګړه وي نو د لاسه د ملک جوړیږي
یارانو راسئ نوی رنګ نوی انداز وګورئ
نن په جامو کي د انجلۍ په شان هلک جوړیږي
خدایه زه داسي آبادي وطن کي نه غواړمه
چي هدیرو باندي مارکیټ د یو احمق جوړیږي
د نورو ژوند ته اسانتیا وي برا بري سولې
موږ ته بمونه بس د یو بل په کومک جوړیږي
دښمنه څومره چي دي وس وي نن مي وزوروه
سبا به زما لاسونه ستا خولې ته چنګک جوړیږي
چي لاس وهنه د شیطان ګاونډي نه وي پکښي
په یوه کور کي د پښتون سره تاجک جوړیږي
خبري ډېري سر یې یو دی که وه داسي حالات
زما او ستا د کلي منځ کي به اټک جوړیږي
ولي مو توري د دښمن په ځیګر ښخي نه کړې؟
ولي مو غاړي ببیا نیم میټر په خامک جوړیږ؟

پردېسه چپ او سیږه دې وطن کي هیڅ مه وایه
په ورور دې وژني ورته اوس نوی ټوپک جوړیږي

۱۳۸۴\۱۱\۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

حیرانتیا

دا هجران دی که وصال دی نه پوهیږم
تن خفه زړه مي خوشحال دی نه پوهیږم

چي مي ټول عمر زړګی پکښي بندي سو
دا یې زلفي دي که جال دی نه پوهیږم
زموږ د کلي کوڅې اور واخیست لمبه سو ه
که پر سر د یار سور شال دی نه پوهیږم
ټوله شپه ورپسې ژاړم چي را یاد سي
دا مي حال دا مي احوال دی نه پوهیږم
جانان ولي د رقیب د غاړي هار سو
زما خو جار ترې سر او مال دی نه پوهیږم
دا د غم شېبې د هر چا پر زړه تم سي
که پر ما یو ساعت کال دی نه پوهیږم
یاره نن راته صفا خبره وکه
زما لپاره دي څه خیال دی نه پوهیږم

ځان مي ته یې زړه مي ته یې ای پردېسه
بیا دي ولي رقیب سیال دی نه پوهیږم

۱۳۸۴\۱۲\۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

تیروتنه

ستا خبري د اوبو پر مخ لیکل دي
ستا وعدې عبث وختونه تیرول دي

نه بلبل سوې نه سور ګل او نه اغزی سوې
یاره ګران دي عادتونه پیژندل دي
د هغې ورځې نه پس درنه توبه کړم
چې رقیب سره ولاړه وې خندل دي
تا تې درکړه خوشحالي خو زه ژړېږم
ویشل سوي برخې تېولي د ازل دي
همېشه به وم ژوندی په انتظار کې
بس درځم درځم هر وخت راته ویل دي
زمونږ جونګړي تې یو شپه را ولې خدایه !
ښکلي د ښکلي محل وه د محل دي
د ګل رنګه هلمندي جانان د پاره
ما پرېښې ښکلي ټوله د کابل دي

پردېس ځکه د اشنا نه پردې سوی
اوس خبري د یارۍ په مُبایل دي

۱۳۸۴\۱۲\۲۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه او ځان

هر چا نه لري او سو زړه را نه غوښتنه وکړه
تنها به نه تېرېږي ژوند ما تري پوښتنه وکړه

يا به يو دواړه ملامت يا بې ګناه يو دواړه
ما به هيڅ نه هيروی تا چې يې ستاينه وکړه
زه يې پخوا لا پرهرونو باندي مور ساتلم
خو دا دی ستا سره يې اوس د خولګۍ ژمنه وکړه
اوس به پر يار سي را خپاره د حيرا نتيا رنګونه
ستا د ژړ رنګ زما د پرهر که يې ليدنه وکړه
څومره نادان وې زه دي پريښوولم د يار سترګو ته
چا چې ويشتلي ګوره چا يې درملنه وکړه
هغه خندا چې اننګو کې جوړول ډولونه
زه خو يې وړی ومه تا مې پلټنه وکړه
غنچه د ګلو مې په لاس کي انتظار يې کوم
را سره بيا جانان يو وعده اغزنه وکړه
د رقيب مخ ته دي راوکتل په ډېره مينه
ياره دا ستا د شوخ نظر نه مې مننه وکړه

ليک يې راغلی دی که خدای کول پردېس به راسي
ډېر سره ګران يو زما په ياد يې دا ليکنه وکړه

١٣٨٥\٦\١٩

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملاقات

د دیـــدن لاره بنـــدوي ډېـــر مشـــکلات راکـــوي
د چـــا ګنـــاه نـــه ده پرهـــر زړه تـــه حـــالات راکـــوي

د عشـــق بیمـــار یـــم طبیبـــان ســـول د ښلتـــو ن ملګـــري
د خـــوب خنـــدا نـــه یـــې پرهيزکړمـــه غـــم زيـــات راکـــوي
د اشـــنا حُســـن ورځ پـــه ورځ زيـــاتېږي خـــوار نصـــيبه
کلـــه بـــې مـــا تـــه د بوســـې پـــه نـــوم زکـــات راکـــوي
زه د ښلتـــون شـــپو کـــې لـــيکم ورتـــه د زړه خبـــري
ځـــواب رټلـــی یـــار پـــر وخـــت د ملاقـــات راکـــوي
لکـــه چـــې زمـــا ســـره تـــر عمـــره اوســـيدل یـــې خـــوښ دي
یـــاره يادونـــه دي غيـــرږ داســـي پـــه احتيـــاط راکـــوي
تـــا بـــه پـــه ژونـــد وي جـــدا کـــړي څـــو ښوســـه زړونـــه
ښلتونـــه یـــار بـــه زيـــری نـــن ســـتا د وفـــات راکـــوي
ســـترګي دي نـــه دي د هلمنـــد ســـيند دی څپـــې نظـــر دي
مـــا ډوبـــوي مســـکا د شـــونډو دي نجـــات راکـــوي

ځکـــه پـــردېس پـــه خپـــل وطـــن کـــې لا پـــردېس اوســـېږم
زمـــوږ هـــر څـــه مفـــت غـــواړي خپـــل هـــر څـــه پـــه خيـــرات راکـــوي

۱۳۸۵\۲\۲۸
لښکرګاه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د میني پت

ولـــــي رانغلــــې صــــنمه لا تـــــر اوســـــه
د راتلـــو دي يـــم پـــه طمعـــه لا تـــر اوســـه

ســر او مــال مــي تــر قربــان ســه چــي هــر ځــاى وي
پـــت د مينـــــي يـــــې پالمــــه لا تـــــر اوســـــه
د جانــــان ســـــره راځـــــې ورســــره ځـــــې نــــه
غمــــه پاتــــه ســــوې بــــې غمــــه لا تـــر اوســـه
پـــه زړه کلـــک دى ځـــواب نـــه ســـي راليـــږلاى
چـــي هـــر ليـــک ورتـــه ليکمـــه لا تـــر اوســـه
يـــار چـــي تللـــى دى دا څـــو کلونـــه تېـــر ســـول
خـــوب مـــي نـــه ســـته اى عالمـــه لا تـــر اوســـه
پرهرونـــــــه مـــــــي د زړه پـــــــر زياتېــــــدو دي
نــــا خبــــره يــــې ملهمــــــه لا تـــــر اوســـــه
چـــي ژونـــدى يـــم مهربـــان بـــه درتـــه وايـــم
مـــړ دي نـــه يـــم د ســـتمه لا تـــر اوســـه

د پـــر دېس وران کلـــى څـــومره پـــر مـــا ګـــران دى
پـــه ورځ څـــو ځلـــه ورځمـــه لا تـــر اوســـه

۱۳۸۵\۷\۲۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

اختر

اختــره راتــه یــاد کــه تیــر زمــان د مــا شــوم تــوب
زمــوږ خــوار کلــي تــه راولــه یــاران د ماشــوم تــوب

خــو کاشــکي دي وای ځــان ســره هغــه شــېبې راوړي
پــه هــر ســاعت مــي کــړی دی ارمــان د ماشــوم تــوب
دا خلــک دي بــې درده یــو او بــل پــه کــاڼو ولــي
پــر مــوږ یــې هــم کورونــه کړلــه وران د ماشــوم تــوب
یو ته یې خوشحالي راوړې نور هري خوا ته غم دی کیسه که
درتــه وکــړي هــر افغــان د ماشــوم تــوب
آخیــر بــه مایوســي ورتــه اختــر کــي غیــږه ورکــي
چــي قــدر نــه کــړي زمــا غونــدي انســان د ماشــوم تــوب
چــي اوس دي پــه جرګــو اشــنا تــر کلــي راتــلای نــه ســي
زړګیــه هغــه ژونــد وو پــر جهــان د ماشــوم تــوب
اختــره زه بخښــنه غــواړم ډېــر یمــه بــې وســه
لمــانځلای چــي دي نــه ســمه پــه شــان د ماشــوم تــوب
کــه زړه مــي ورکــی څــه پــروا کــړي بیــر تــه بــه یــې راوړي
مــا هــم یادګــار ســاتلی د جانــان د ماشــوم تــوب

چــا ښــکلي جــامې وا غوســتې څــوک چــا تــه انتظــار کــړي
زه لیکمــه پــردېس یــار تــه بیــان د ماشــوم تــوب

۱۳۸۵\۸\۱۱
کوچنی اختر

(c) ketabton.com: The Digital Library

اخطار

لاسونه به رقیبه ستا ګریوان ته رسوم
کیسه د رسره اوس د جنګ میدان ته رسوم

پښتون غرور مي مات کړه ټول د صبر زندانونه
ځان ستا پر سر د عمر قید زندان ته رسوم
یوازي یې غمونه شوګیرې زما حق نه دی
اعلان د بغاوت مي نن اسمان ته رسوم
د سر او مال نه تیر یم هیڅ پروا د رقیب نه کړم
دا یو اواز د زړه مي خپل جانان ته رسوم
زه داسي ژوندون نه غواړم چي یار وي ستا په څنګ کي
ځان مرګ ته رسومه او مرګ ځان ته رسوم
دا ډېره خاموشي مي بې ننګي ګڼلای نه سې
یقین به دي په دې لار کي ګُمان ته رسوم
ښکاریږمه کامیابه د رقیب مقابله کي
ډیوه دي ده سپین مخ شپو د هجران ته رسوم

په نیمه خو پوه نه سوې اوس پوره خبره واوره
خولګۍ به د پردېس د زړه ارمان ته رسوم

۱۳۸۶\۲\۱۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کاڼي زړه

مخ په شبنم مېنځي بل کار نه کوي
ګله ګلونه خو سينګار نه کوي

ازلي حُسن دي زياتی کړی دی
مهرباني چي پر ما خوار نه کوي

به غير له تا په دې دُنيا کي بل څوک
په ژړيدو مي افتخار نه کوي

څوک چي د ګل خو شبويي نه پيژني
هغه پسرلي ته انتظار نه کوي

تل هغه زړه د غم نه پټ او سيږي
د پټي ميني چي اظهار نه کوي

زه ليوني وم درته ومي ويل
چي بې له تا مي زړه قرار نه کوي

چي پکښي ستا دا ښکلي سترګي نه وي
مزه دا کلی او دا ښار نه کوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زړه لاســـــونه مــــــي اغــــزو ســــوري کــــړل
بيــــا هــــم د ګــــل غخـــه انکـــار نـــه کـــوي

مـــــورږ ورتـــــه ســــتوري د اســـــمان حســـابو
ښـــکلي د خپلـــو وعـــدو شـــمار نـــه کـــوي

د کـــــاڼي زړه ســـــره مـــــي مينـــــه کــــړې
خـــدای دي زمـــا مـــرګ پـــه سنګســـار نـــه کـــوي

پــــه قـــــدمو کـــــي ورتــــه زړه ايږدمـــــه
اشـــنا راتلـــه پــــر دغـــه لار نـــه کـــوي

پــــردېس دوران د ليونتـــــوب تيــــر کــــړی
نـــور بــــه پــــه ښــکلو اعتبـــار نـــه کـــوي

۱۳۸۴\۱۱\۱۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

تېر وختونه

څه دوران د ليونتوب وو څه خواږه وختونه تېر سول
چې له هر څه بې پروا وو اوس غمونه راته ډېر سول

نا خبره د خپل ځان وم چې ما شوم وم ليوني وم
نه د چا د زړه ګلاب نه د چا سترګو کې اغزی وم

نه مې غوښتل د چا بده نه په بد مې څوک خوشحال وه
نه ځواب د چا غلط وو نه غلطه لار د سوال وه

نه د چا په انتظار کې مې ثانيې وې حسابلې
نه مې دوې بې ګناه سترګي د چا غم وې ژړولې

د آزاد ژوندون خاوند وم د چا غم راسره نه وو
پوه د شپو ورځو په خوند وم چې صنم راسره نه وو

چې زړګي ته مې دوو سترګو د جانان لاره پيدا کړه
زما اوښکو په کوڅو کې د ګريوان لاره پيدا کړه

د وصال په خوب موړ نه سوم سهار نه وو بېلتون راغی
خندا ولاړه اشنا ولاړی تريخ ساعت د ژوندون راغی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دیدن تږی ول اُمیدونه مي د زړه څخه بهر سوه
تږوله خلک په ظلمونو د بې ننګه یار خبر سوه

بس د ژوند پرلویه دښته به دي پربږدي په غمو کي
ما ته نه ښکاري یارانو حوصله د ښکلو زړو کي

ستا په کلي کي مي تیر کړله کلونه ته رانغلې
لا هم هلته وم جانانه تر پرونه ته رانغلې

تا راکړی لویه خدایه دې دُنیا کي امانت ژوند
د نفرت نه مي نفرت دی تیروم په محبت ژوند

د هر غم زور مي لیدلی ګرانه ستا په یارانه کي
ته خو شحال اوسې جانانه دا د غم په زمانه کي

هم یم میني سوځولی هم په میني کي لمبې دي
هم ګُمان یې پر ایمان کړم چي د میني یې توبې دي

ما پر بدو کړي ښه دي څکه نن مي قدر نسته
هم جانان رانه خفه دی هم د زړه مي صبر نسته

اشنا ښکلی دی د رنګه چا ویل چي ملامت دی
پر وعدو چي وفا نه کړي دا د هر ښکلي عادت دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغــه څــوک چــي زمــا ځــان وو هغــه هیرکــړم د ځــان هیــر یــم
ژونــد د غــم کــوهي کــي تیرســو د خوښــۍ د کــاروان هیــر یــم

ورځ تــر بلــې غمجــن کیــږم دا د غــم پــه دُنیــاګۍ کــې
لویــه خدایــه د هــر ښــکلي نظــر مــات تــه مــي لــوګی کــې

۱۳۸۵\۳\۱۵

تمنا

ښــکلې راســه چــي دي ښــکل کــړم ښــکلول دي ګنــاه نــه ده
لــږ مــــي زړه تــــه رانــــږدې ســــه خپلــول دي ګنــاه نـــه د ه

مــا تــه مــه وایــه چــي څــوک یــې زمــا د مینــي قــدر وکــه
پــــه دیــــدن پســــې دي مرمــــه راتــــه وایــــې صــبر وکــــه

لــږ خــو ځــان تــه فکــر وکــه بــې وفــا وخــت بــې وفــا دی
تیــر وخــت بیرتــه نــه را ګرځــي دا عــادت یــې لکــه ســتا دی

یــاره داســي وخــت بــه راســي تــا بــه هــم زماپــه شــان کــي
لکــه زه چــي حیــران ښــکارم تــا بــه هــم داســي حیــران کــي

دا حــالات دي زمــوږ وطــن کــي هــر څــوک ډېــر کــوي ظلمونــه
خـــزان ورژول ســـتا پـــه شـــان تنکـــي تنکـــي ګلونـــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوه لاسونه چې د نازه د چا غاړي ته اچېل سي
د ظالم په لاس هغه سينه ګولو باندي غلبېل سي

اوس ته ووايه جانانه ظلم ښه دی او که مينه
مينه نه مني هيڅکله چي سي توي د انسان وينه

خنديدلې له اوله خوا اخيردي ليوني کړم
په نازونو چي دي خپل کړم په غرور چي دي پردی کړم

ياره عمر د ګل لږ دی د بهار موسم به تير سي
پته مينه ساتې ولي د اظهار موسم به تير سي

پر هغه تصوير مئين يې چي هنداره کي ځان ګورې
ای نادانه يو ځل راسه که مي خيري ګريوان ګورې

اجازه راکه جانانه چي دي ښکلي مخ ته ګورم
يا به نه يې يا به نه يم خپل نيمګړي بخت ته ګوروم

رانه وساته نن پته د غه ښکلې خولګي تانده
د خپل حُسن په دوران کي پر تار تار ګريوان مي خانده

ته ظالم د وخت په شان يې ته بهار راځخه ساته
ته خولګي راځخه ساته ته اقرار راځخه ساته

۱۳۸۵\۴\۱۳

د خدای په امان

جانان په کلي کي پاتېږي خو موږ کډه کوو
کله يې زړه رانه صبرېږي خو موږ کډه کوو

خدايه ګناه مې څه ده ځم د ګلستان وطن نه
د پسرلي وږمه لګېږي خو موږ کډه کوو

ژوندي مو وينو ته دي تږي مړه هم هيڅ نه وايي
ظالم خوشحاله دی خندېږي خو موږ کډه کوو

د بېوسي نه راته ځان ډېر ملامت ښکاره سو
چې زما ورونه وژل کېږي خو موږ کډه کوو

جانانه مه ژاړه قسمت د يو او بل نه بېل کړو
پر تا به سرې لمبې بلېږي خو موږ کډه کوو

ورک دي ژوندون سي مرګ تري ښه دی خو چې دلته مړ سم
مړه سوه ځوانان پيغلې ژړېږي خو موږ کډه کوو

مخ رانه واړوه چې سترګي دي سي هيري رانه
مينه دي ورځ په ورځ زياتېږي خو موږ کډه کوو

الله خبر دی زه به چېري مزدوري کومه
اوس راته هيڅ نه معلومېږي خو موږ کډه کوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدایــــه قیامــــت نـــه دی اســـمان هـــم نړیـــدلی نـــه دی
ســـتوري هـــم هغســـې رپېـــږي خـــو مـــوږ کـــډه کـــوو

د خـــدای پـــه امـــان تـــا هـــم د زړونـــو پـــر مالـــک ســـپارمه
وګـــوره اوښـــکي مـــي بهېـــږي خـــو مـــوږ کـــډه کـــوو

کلـــه نـــا کلـــه د پـــردېس مـــزار تـــه پورتـــه کـــه لاس
یـــو ه شـــېبه مـــي نـــه هیرېـــږي خـــو مـــوږ کـــډه کـــوو

۱۳۸۵\۵\۱۴

ښکلی ځوان

(c) ketabton.com: The Digital Library

زمونږ په کلي کې يو وخت يو ښکلی ځوان وو
د هر چا د سترګو تور پر هر چا ګران وو

کليوال يې په مجلس نه مړېدله
ښه يې خوی وو او سپېڅلی مسلمان وو

هره ورځ د خندا ډکه خوله به راغی
هر سړی يې ښو اخلاق ته حيران وو

نه يې کړی د يوه غيبت وو بل ته
نه خوشحال د کليوالو په تاوان وو

چې د ده په شان ځو نور ځوانان پيدا سي
بس همدا مې د ماشوم زړګي ارمان وو

هر ساعت به يې د الله شکر ادا کی
چې ببغمه چې ژوندی پر دې جهان وو

فريادونې له نيستۍ څخه ګوَلَه
هيڅ پيسې ور سره نه وې پريشان وو

د خدای ورکړه ده ځوان ډېر دولت پيدا کی
د خپل بس موټر په خپله موټروان وو

د پيسو سره يې مينه سو له زياته
ځينې هير هغه د لوړې تير زمان وو

(c) ketabton.com: The Digital Library

بلدېنګونې د لمر وړانګو برېښَوَله
اول نه خو بیا زمونږ د کلي خان وو

تجارت یې د انسان د وینو زده کی
افغان بې قتلول خپله افغان وو

ورسره کبر غرور سو له ملګري
هر سړی یې پر دوستۍ باندي پښیمان وو

یوه ورځ زمونږ پر کلي زلزله سوه
نورولاړ وه د ده ښکلی بلدېنګ وران وو

بیر ته را وستی الله هغه حالت پرې
وخت که هر څومره په منده تېرې روان وو

بیر ته ختمه سوه خاني مسکیني راغله
بیر ته هغسي عاجزه هغه ځوان وو

نه یې وکی سخاوت نه خیراتونه
خدای چي کړی په ده باندې امتحان وو

داخل څوک د مجلس نه لري څه وکړي
په فکرونو کي وو ډوب په غم د ځان وو

خدای پټ کړی دی عزت په عاجزۍ کي
د دې وروسته دا د ځوان پر خوله اعلان وو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بنـــده ســـره لـــویي څـــومره بـــد کـــار دی
دا زمـــا ماشـــوم زړګـــی څـــومره نـــادان وو

د پیســـو مینـــي کـــړه لار راڅخـــه ورکـــه
لـــوَړَه مځکـــه مـــي لیـــده کښـــته اســـمان وو

څـــو کلونـــه تـــر غرمـــې پـــوري بیـــده وم
رانـــه هیـــر وخـــت د لمانځـــه او د اذان وو

دا بـــه حـــال وي همېشـــه د کبرجنـــو
دا چـــي هـــر څـــه وســـول امـــر د ســـبحان وو

د آزاد ژونـــدون پـــه قـــدر چـــي پـــوه نـــه ســـو
اوس جهـــان ورتـــه وړوکـــی یـــو زنـــدان وو

خدایـــه ســـتا تـــر باچـــاهي پـــردېس قربـــان کـــړې
نـــن مـــي ولیـــدی د ژرنـــدي آســـېوان وو

۱۳۸۵\۴\۲۸

ژوند تیرېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

په بهار پسې مدام وي خزان داسې
چې راځي دُنيا ته وي به روان داسې

پر هر حال باندې مې شکر دی خاونده
لکه تللی چې وو راغی جانان داسې

دلته ګل وو خو اوس نسته که دې یاد وي
ستا به هم تېر سي د حُسن دوران داسې

چې غلطې ارادې ورسره نه وي
سره یوځای دي وي دوه مئینان داسې

لکه کوم عادل باچا چې پر تخت کښېني
ستا تصویر مې د زړه کور کې ودان داسې

لاس په لاس د رقیبانو مخ ته ګرځي
څومره خوند کوي سپېځلي یاران داسې

په سیالۍ کې د رقیب چې دي کامیاب کړم
همېشه اوسې کامیاب پر جهان داسې

یم حیران ستا په زړه کې څنګه زړه دی
نه دی کلک کاڼي اشنا د بیابان داسې

چې خفه نه سې رویباره یار ته وکه
سلام داسې کلام داسې بیان داسې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دیدن راوړه که مي سر ځي پروا نسته
زه د میني غواړم ګټه تاوان داسي

ستا د مخ ښکلول زما د زړه ارمان وو
ستا د زړه دي خدای پوره کړي ارمان داسي

چي یي تل خندا په موږ پوري کوله
ژړیدلي دي هغه رقیبان داسي

زما نه رنګ د اوښکو هیر سو خوشحالیږه
نن مي وویل زړګي ته ګریوان داسي

ملامت نه دی بلبل چي پر مئین دی
وي کتې مې لکه ستا شونډي ګلان داسي

ما ته ښکاري یاره دواړه لیوني سوه
چي په منډه سوه بېلتون او هجران داسي

د ښو په غشو ویشتی دي پر زړه یم
خدای دي مه کړه پر بل چا مهربان داسي

شبنم مخ مېنځي د ګل خو ځان تر جار کي
د پردېس ژوند دي تر تا سي قربان داسي

۱۳۸۵\۴\۱۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وربل سیوری

خوب مې لیدی چې بید ېدم ستا د وربل سیوري ته
ما ویل غرمه به تېروم ستا د وربل سیوري ته

که اجازه دي وي یو تار دي له وربله اخلم
د زړه پرهر به پرې ګنډم ستا د وربل سیوري ته

یو کال بېلتون او هجران د واړه راپسې ګرځیدل
په شان د خال به پټېدم ستا د وربل سیوري ته

د خدای لپاره راته مه وایه چې بیرته ولاړ سه
نه غواړم ژوند مرګ قبلوم ستا د وربل سیوري ته

ښکاري دُعا مې سوه قبوله د خدای در کې اشنا
ځکه خو نه سي را تلای غم ستا د وربل سیور ته

لکه چې څوک تر وني لاندي وخوري باغ کي میوه
ستا په خولګۍ نه مړېدم ستا د وربل سیوري ته

د خواږه خوبه چا را ویښ کړمه ډېر ظلم وسو
داسي ارام چي اوسېدم ستا د وربل سیوري ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

بېلتــــون ســـزا د هغـــه جـــرم مـــا تـــه اوس راکـــوي
زه چـــي ماشـــوم وم لوبېـــدم ســـتا د وربـــل ســـيوري تـــه

بيـــا د حـــالاتو پـــر زړه بـــل کـــه د غـــم ســـره اورونـــه
يـــو ځـــل مـــي بيـــا پربـېـږده صـنم ســـتا د وربـــل ســـيوري تـــه

هغـه وخـت ســتا د مـخ کتـاب کـي هـر سـر ليـک وو مينـه
مـــا چـــي لوســـتل پـــه پوهيـــدم ســـتا د وربـــل ســـيوري تـــه

زه د پـــرديس ژونـــدون ترخـــې خـــاطرې يـــاد کـــي لـــرم
يـــو وخـــت بـــه تـــولي هيـــروم ســـتا د وربـــل ســـيوري تـــه

۱۳۸۵\۱۱\۱۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

خولګۍ

پــه تــول ژونــد يــو ه شــپه بــه مــي هيــر نــه ســي
يــاره ســتا مــړاوي کاتــه بــه مــي هيــر نــه ســي

کــه پــه ســرو ســترګو ژړا درپســي وکــړم
پــه ســرو شــونډو خند بــده بــه مــي هيــر نــه ســي

زه دي خپــل کلــي تــه ولــي رابللــم
اوس تــر مرګــه دا کوڅــه بــه مــي هيــر نــه ســي

چــي وصــال کــي دي هجــران رابانــدي راوســت
ای جانانــه هغــه شــپه بــه مــي هيــر نــه ســي

زمــا د زړه غوښــي پــر بــل چــا پېــرزو نــه وې
ســتا ظلمونــه راســره بــه مــي هيــر نــه ســي

ډېــري شــپې بــې پــه يــادونو کــي ســبا کــړم
يــار د نــاز پــه خــوب بيــده بــه مــي هيــر نــه ســي

اول مينــه بيــا رتلــی ځــواب راغــی
دا بــه هيــر کړمــه هغــه بــه مــي هيــر نــه ســي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلکـــــو نــــوره يـــاري نـــه کـــوم د ښـــکلو
خپـــل زخمـــي زخمـــي ســـينه بـــه مـــي هيـــر نـــه ســـي

پـــــر زخمونـــــو د ملهـــم پـــــر ځــــاى ږدي مالګـــــه
د يـــار رحـــم حوصـــله بـــه مـــي هيـــر نـــه ســـي

د رقيـــــب زړه يـــــې ســـــوځلى وو بـــــې اوره
زړه راکښـــونکې اشـــاره بـــه مـــي هيـــر نـــه ســـي

پربـــږده مـــا چـــي د فکرونـــو پـــه ټـــال زانګـــم
بـــس پـــه هيڅـــه بهانـــه بـــه مـــي هيـــر نـــه ســـي

قســـمونه يـــې د مـــخ ليـــدو تـــه مـــات ســـول
پـــه توبـــه توبـــه بـــه مـــي هيـــر نـــه ســـي

ملامتــــه يــــم پرد ېســــه خــــولګۍ واخلــــه
بيـــا پـــه مينـــه کـــي ناغـــه بـــه مـــي هيـــر نـــه ســـي

۱۳۸۵\۱\۱۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې اشنا پسرلی

هر کله راسي په خندا پسرليه
پر وعده ټينګ او با وفا پسرليه

ستا د راتلو په انتظار انتظار
غمجني شپې مو کړې سبا پسرليه

د ديدن زيري يې خوږ منو زړوته
تل دي ملګرې وي ښکلا پسرليه

خو ډېر افسوس ستا په راتلو راڅخه
اشنا د ژوند لار کړه جلا پسرليه

ښکلو ګلونو ته دي نه ګورمه
د ښکلو ميني کړم تباه پسرليه

ما کړل رنګين په اسويلو غمونه
تا کړل رنګينه دا دُنيا پسرليه

خپل دي ګلونو ته شبنم راوستی
زما دي سترګو ته ژړا پسرليه

راته ښکاريږي بې اجله مرګي
چې بې اشنا راغلې پر ما پسرليه

راسره يې نسته د ليدلو طاقت
د ګل پر شونډو د مسکا پسرليه

جانان خفه سو ته هم مخ واړوه
ښه يم تنها تنها پسرليه

رنګونه ټول دي زما د يار په شان دي
هسې نه کړې دي وي غلا پسرليه

يو څو سپېڅلي ارمانونه د زړه
سو له نيمګړي نيمه خوا پسرليه

زما سلام ستا د ګلونو غوندي
وايه پر کلي د اشنا پسرليه

د يار ستم که وو پردېس وژلې
قبر ته راسه خامخا پسرليه

١٣٨٥\١\٢

څه مانا

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه پوهیږم داسي کتل څه مانا
وار په وار مي خوا ته راتلل څه مانا

مینه چي دي درې ورځي دوام نه کړي
ښکلې ناز ادا دي اول څه مانا

زړه نه چي مي خپل زړګی ساتې لري
یار دي یمه یار دا ویل څه مانا

یاره کوم رواج د محبت دی دا
یو ځل رابلل بیا رټل څه مانا

زما په مخ کي نه سو شرمینده رقیب
لاس کي چي دي راکی دا ګل څه مانا

سترګي چي دي توري ازلي دي نو
بیا پري د کجل لګول څه مانا

زه وایم چي خوب تر تا قربان کړمه
خوب کي دي جانانه لیدل څه مانا

ټوله زغم مي صبر رانه وخوړی
صبر څه دی دا ژړیدل څه مانا

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند څه دی زما لپاره غم دی غم
غم کي د انسان او سېدل څه مانا

خوله کي د اشنا چي ترنم نه سو
مه لیکه پردېسه غزل څه مانا

۱۳۸۵\۲\۱۱

ځوانیمرګ خاطر ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خږ خېبر خږي درې خاطر ته
وایم سلام روح د مصري خاطر ته

د بې وفا صنم جفا وژلی
ژوند یې هم وو ذرې خاطر ته

الهي داخل مې دُعا قبول کړې
چې سي رښا توري تیارې خاطر ته

د سروګلونو رنګ به هیر وو ځیني
یار چې بې شونډي کړلې سرې خاطر ته

چې په هر شعر کې یې ستاینه کړې
ورکړی غم هغې ښیرې خاطر ته

د خېبر تول سپلني لوګی سول
ښکاري چا زلفي کړې خپرې خاطر ته

مرور وخت ورسره نه سو پخلا
وې په نصیب کې شوګیرې خاطر ته

نظر یې ګل وو زړه وو ګل ورسره
خزان نیولي وې ارې خاطر ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

چـــي یـــې پـــه ژونـــد خبــــر تـــه نـــه راتللـــې
مـــړ ســـو دُعـــا کـــړې کـــه ښـــيرې خاطرتـــه

ډېـــر دومـــره ډېـــر ســـتا د ظلونـــو پـــه شـــان
ګـــلان پـــر قبـــر بـــه کـــرې خـــاطر تـــه

مـــا یـــې لا ښـــکلی مـــخ لیـــدلی نـــه وو
ښـــه راغلـــی وویـــل هـــدیرې خاطرتـــه

ورتـــه دُعـــا کـــړه د پـــرد ېس زړګیـــه
کـــه د ویلـــو څـــه لـــري خاطرتـــه

۱۳۸۵\۲\۳۰

دا شعر ارواح ښاد خاطر افریدي او د هغه اشنا ته ډالۍ سوی دی

څه وو وایم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلتـــه مـــو ســـندري پـــه ســـلګو بانـــدي بـــدلي ســـوې
دلتـــه خوشـــحالۍ وې پـــه غمـــو بانـــدي بـــدلي ســـوې

دلتـــه ډېـــري پيغلـــي کونـــډي ســـوي دي د پـــلار پـــر کـــور
دلتـــه پښـــتنې وې ليونـــو بانـــدي بـــدلي ســـوې

دلتـــه تـــاريخي اثـــار هـــر چـــا تـــر وســـه لـــوټ کړلـــه
دلتـــه کـــلا ګـــاني پـــه مورچـــو بانـــدي بـــدلي ســـوې

دلتـــه مشـــران د يـــو او بـــل پـــه ســـيالۍ ظلـــم کـــړي
دلتـــه د چـــا اوښـــکي بـــارانو بانـــدي بـــدلي ســـوې

دلتـــه چـــي يـــي قـــدر د پښـــتو او صـــداقت کـــړی
دلتـــه يـــي ســـيني پـــه غلبېلـــو بانـــدي بـــدلي ســـوې

دلتـــه هـــر څـــه وســـول ټـــول جهـــان يـــي تماشـــه وکـــړه
دلتـــه ســـري ډولـــۍ پـــه جنـــازو بانـــدي بـــدلي ســـوې

دلتـــه خـــو د لمرځلانـــده مـــخ لوګيـــو ونيـــوی
دلتـــه ســـپيني ورځـــي تـــورو شـــپو بانـــدي بـــدلي ســـوې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلتـــه د ورور وینـــي د خـــور اوښـــکي بهیـــدلي دي
دلتـــه مـــو بـــاغچي پـــه هـــدیرو بانـــدي بـــدلي ســـوې

دلتـــه مـــي خپـــل ورور لا ســـونه وتـــړل پردیـــو تـــه
دلتـــه جـــذبې د زړه ګیلـــو بانـــدي بـــدلي ســـوې

دلتـــه بـــه یـــو لویـــه تجربـــه راســـي د تیـــر پـــه شـــان
دلتـــه کـــه بیـــا چیغـــي پـــه ټپـــو بانـــدي بـــدلي ســـوې

دلتـــه پـــردي ویـــنم رانـــه ورک پـــردېس خوبونـــه ســـول
دلتـــه مـــي شـــپې ټـــولي شـــوګیرو بانـــدي بـــدلي ســـوې

۱۳۸۵\۳\۲۴

زما برخه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپـــــل قســـــمت راتـــــه کرلــــي تــــول غمونـــــه
پـــــه مجبـــــور زړه مـــــي منلــــي تــــول غمونـــــه

زمـــا پـــه شـــان يـــې بـــل څـــوک دومـــره قـــدر نـــه کـــړي
بـــل ځـــای نـــه ځـــي پوهيـــدلي تـــول غمونـــــه

ســـــتا پـــــه لاس مـــــي د ارمـــــان جنـــــازه باســــي
ســـــتا لـــــه خـــــوا ښخـــــه راغلــــي تــــول غمونـــــه

مـــا ســـــودا ورســــــره کـــــړې زړه پـــــه زړه وه
جانـــــان راکـــــړل د خپـــــل کلــــي تــــول غمونـــــه

يـــو پـــر مـــخ مـــي د رڼـــو اوښـــکو بـــاران دی
بـــل پـــر زړه مـــي وريـــدلي تـــول غمونـــــه

دا د کـــــانې غونـــــدې زړه تـــــه دې حيـــــران يـــــم
غمګـــــين نـــــه ســـــو ځينــــي تللــــي تــــول غمونـــــه

نـــن مـــي ولوســـتله ســـتا د مـــخ کتـــاب کـــي
خوشـــــحالي نســـــته ليکلــــي تــــول غمونـــــه

کـــړم ګمـــان چـــي ليـــونی بـــه رانـــه جـــوړ کـــړي
د زړه کـــــور کـــــي مـــــي ســـــاتلي تــــول غمونـــــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ســـتا پـــر ســـرو شـــونډو خنـــدا د خدایـــه غـــواړم
زمـــا پـــه برخـــه رســـیدلي ټـــول غمونـــه

اســـویلي ورتـــه ورمـــه د پســـرلي ســـوه
د زړه بـــن کـــي غوړیـــدلي ټـــول غمونـــه

راســـه خـــدای د پـــاره ځـــان ســـره یـــي یوســـه
مـــا تـــې مـــه پرېـــږده ای ښـــکلې ټـــول غمونـــه

یـــا غمونـــه قـــاتلان د اُمیـــد نـــه وای
یـــا وای ســـتا کتـــو وژلـــي ټـــول غمونـــه

یـــا مـــي ســـتا ســـترګي لیـــدلي نـــه وای یـــاره
یـــا مـــي نـــه وایـــې لیـــدلي ټـــول غمونـــه

یـــا مـــي اور د محبـــت پـــه زړه کـــي نـــه وای
یـــا پکښـــې وای ســـوځیدلي ټـــول غمونـــه

یـــا کوځـــه کـــي دي اثـــر دی چـــي درځمـــه
یـــا ســـول مـــا بانـــدي غښـــتلي ټـــول غمونـــه

یـــا د ښـــکلو مینـــه ډکـــه ده لـــه غمـــه
یـــا یـــي مـــا تـــه رابخښـــلي ټـــول غمونـــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

صـــــداقت لــــره ســــزا ســـــته خبـــــر نــــــه وم
محبــــــت ســـــــره تړلــــــي تـــــــول غمونـــــــه

پــــر تــــار تــــار ګریـــوان مـــي مــــه خانـــده جانانـــه
خیــــر کــــه ســــتا نــــه کوچیـــدلي تـــول غمونـــــه

ای ظالمــــه پــــرد ېس ځنګــــه درنــــه هیــــر ســــوو
ســــتا پـــه غـــم یـــې پیژنـــدلي تـــول غمونـــه

۱۳۸۴\۱۱\۲۰

تټک ګاونډی

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دوستۍ کې چې دُښمن دی نه پاریس دی نه لندن دی
زموږ د څنګ یو ګاونډی دی په خو ښیو مو غمجن دی

همېشه غورځوي کاڼي دواړه لاسه شا ته نیسي
د پوښتني پر وخت هسي خالي لاس دُنیا ته نیسي
په ناولي لاس یې زموږ د ګران وطن زړګی خوږمن دی

ښه پوره سرمایه دار سو د وطن غرونه یې سوري کړل
یو په بل مو سره وژني راته جوړه یې خواري کړل
څوک بې لاس کې ورته قطعه ورانوونکی د ګلشن دی

د رښا څخه یې پر هیز کړو په تیارو کې سره ورک سوو
د نفاق اور یې بل کړی په لمبو کې سره ورک سوو
راته ویې سوځل دواړه یو مې زړه دی بل مې تن دی

زما وینو ته دی تږی زما ورور خپلول غواړي
لایې زړه سوړ سوی نه دی خپلول د کابل غواړي
خدایه وخت راسره مل کړې تر اټکه مې وطن دی

لویه خدایه دا ارمان مې د ناتوان زړګي پوره کې
خپلواکي غواړم یا هلته پر ما جوړه هدیره کې
د پردېس دژوند ارمان دی هم وصیت د زکندن دی
۱۳۸۴\۷\۱۰

بېوفا

(c) ketabton.com: The Digital Library

مـــا وفـــادار ګڼلـــې پـــه خـــوی دي نـــه پـــو هیـــدم
ځکـــه خـــو خیـــري ګریـــوان ټـــولي دُنیـــا ولیـــدم

داســـي دي وکتلـــه نـــن د پردیـــو غونـــدي
اوس بـــې پـــروا ګرځمـــه د لیونیـــو غونـــدي
نـــور بـــه تنهـــا نـــه ســـمه غمـــو دي وپیژنـــدم

راغلـــي یـــو دُنیـــا تـــه یـــو امانـــت یـــو دواړه
پـــه دغـــه دوو خبـــرو خـــو ملامـــت یـــو دواړه
تـــه بـــه مغـــرور ګرځیـــدې او زه بـــه نـــه صـــبریدم

الله دي مـــا خـــاوري کـــي اوســـې ژونـــدی جانانـــه
ژونـــد مـــي لـــه تـــا قربـــان ســـه ای هلمنـــدی جانانـــه
بیـــا دي هـــم مـــخ وا ړوی بـــې اوره وســـوځیدم

آخیـــر چـــي ســـتا پـــر شـــونډو انکـــار انکـــار پاتـــه ســـو
زمـــا دا ټولـــه عمـــر یـــو انتظـــار پاتـــه ســـو
پـــردېس پـــردېس ژونـــدون تـــه پـــه ســـلګو وژړیـــدم

۱۳۸۴\۱۱\۲۳

افسوس

(c) ketabton.com: The Digital Library

وطنـــه څنګـــه دي او لاد دی اتحـــاد نـــه غـــواړي
ځکـــه پـــر خولـــه زمـــا فریـــاد دی تـــا آبـــاد نـــه غـــواړي

داڅـــه پـــه وســـوه افغـــاني بلـــبلان داســـي نـــه وه
بهـــار کـــي هـــر خـــوا الوتـــل پـــه خـــزان داســـي نـــه وه
اوس يـې خو ښ کـار د هـر صیاد دی ژونـد آزاد نـه غـواړي
ځکـــه پـــر خولـــه زمـــا فریـــاد دی تـــا آبـــاد نـــه غـــواړي

زمـــا ترڅنګـــه ای بـــې ننګـــه نـــور مـــي مـــه زوروه
د ېـــر ســـتړی ســـوی يـــم لـــه جنګـــه نـــور مـــي مـــه زوروه
بـــس دی وطـــن زمـــا بربـــاد دی نـــور فســـاد نـــه غـــواړي
ځکـــه پـــر خولـــه زمـــا فریـــاد دی تـــا آبـــاد نـــه غـــواړي

خپـــل يـــې هـــر کـــور تـــه اســـانتیاوي د تعلـــیم پـــوره کـــړې
زمـــا د مکتـــب پـــه ســـوځیدو هیلـــي غلـــیم پـــوره کـــړې
زمـوږ هـر اُسـتاد لکـه رشـاد دی ځـوک يـې ښـاد نـه غـواړي
ځکـــه پـــر خولـــه زمـــا فریـــاد دی تـــا آبـــاد نـــه غـــواړي

چـــي شـــپه او ورځ مـــي کـــړوې دا بـــه مـــي کلـــه هېـــر ســـي
ورور مـــي پـــه ورور حـــلا لـــوې دا بـــه مـــي کلـــه هېـــر ســـي
زمـــا زړګـــي تـــه اتـــک یـــاد دی بـــل جهـــاد نـــه غـــواړي
ځکـــه پـــر خولـــه زمـــا فریـــاد دی تـــا آبـــاد نـــه غـــواړي

پرېـــږدی یـــارانو چـــي پـــه غرونـــو کـــي ســـاده اوســـمه
د یـــو غـــدار غونـــدي پـــه لـــوړ بلـــډینګ کـــي نـــه اوســـمه
ګـــوره د ده ســـره ســـواد دی جـــوړ هیـــواد نـــه غـــواړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځکــه پــر خــو لــه زمــا فریــاد دی تــا آبــاد نــه غــواړي

ای د پـــرد ېس د ماشـــوم تـــو ب د ورځـــو شـــپو وطنـــه
ســـتا د بچیـــانو پـــه کومـــک وران کـــړې پـــردو وطنـــه
ډ ېـــرو خـــو ړلـــی اعتمـــاد دی انتقـــاد نـــه غـــواړي
ځکـــه پـــر خولـــه زمـــا فریـــاد دی تـــا آبـــاد نـــه غـــواړي

۱۳۸۵\۲\۱۰

اشنا په یاد یې لره

زمـــا یـــو ورور د هغـــه بـــل غونـــدي پـــه بـــم وا لـــوزي
ښـــکلې ځـــواني لـــري د ګـــل غونـــدي پـــه بـــم وا لـــوزي
هلتـــه بـــه پـــوه ســـې چـــي د خپـــل لاســـه دي اور اخســـتی
اســـلام آبـــاد چـــي د کابـــل غونـــدي پـــه بـــم وا لـــوزي

۱۳۸۲\۲\۲۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

ارواح ښاد عبدالصمد روحاني ته

لـه دُنیـا تللـی روحـاني پـر دغـه لار نـه راځـي
پـه دې پـوهیږم بیـا مـي هـم زړه تـه قـرار نـه راځـي
پـه دا سـي ظلـم دي جـامي ورتـه پـه وینـو سـري کـړې
لکـه پـر تـا چـې تـر قیامتـه د مـرګ وار نـه راځـي

پـه یاد کي سلګۍ

دا حقیقــــت دی پــــه وعــــده دی مرګــــي
خـــو ګـــران لحـــد تــــه ارمــــاني تللـــی دی
هلمنـــد ســـلګۍ پـــه وچـــو شـــونډو وهـــي
چـــي یـــي لـــه غیـــرې روحـــاني تللـــی دی

د انســـــان وینــــه بــــې ارزښـــته ګڼـــي
د وحشـــــت زړه راباتـــــدي نـــــه یخېـــــږي
د ارمـــــانو نـــــو جنـــــازي وتلـــــي
د اُمیـــــدونو خـــــو نـــــوم نـــــه یـــــاد ېږي
لکـــه ماشـــوم دوســـت دُښـــمن نـــه پیژنـــي
د مـــــرګ وزرلانـــــدي مـــــو ژونـــــد پتېږي
دا ســـي ګنـــاه روحـــاني نـــه وه کـــړې
چـــي پـــه ســـزا کـــي یـــي لحـــد رســـېږي

بـــې وســـه اوښـــکي مـــي لـــه ســـترګو څـــاڅي
پــــه دې پلمــــه چــــه د زړه غــــم کمېــــږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

پرحق وينا يي جنازه سوه رهي
پر حقيقت يو قرباني تللی دی
هلمند سلګۍ په وچو شونډو وهي
چي يي له غيرږي روحاني تللی دی

د خپل ولس پر ببوزليو باندي
په چيغو چيغو ژړيدی روحاني
ځان يي شريک د بل په غم کې ګڼی
چي کله مي ليدی روحاني
د سولي امن په ارمان به وو تل
د جنګ په اور کي سوځيدی روحاني
زمونږ خلک ولي پر مختګ نه غواړي
دا سي به ما ته ږغيدی روحاني
چي يي په ټوله ژوند ليدلی نه وو
له هغو هم نه وو پردی روحاني

نه يي غوښتله د وطن تباهي
نه له دُنيا نه تاواني تللی دی
هلمند سلګۍ په وچو شونډو وهي
چي يي له غيرږي روحاني تللی دی

روحاني وړی به دي وي دا ارمان
چي د دوستانو ډک وطن پاته سو
د صداقت بدل يي دا سي درکي
هغه پرهر دي پر بدن پاته سو

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغــــه هلمنــــــد چـــــي يـــــي ثپـــــې وهلــــې
چـــــي كلــــه تــــه ولاړي غمجــــن پاتــــه ســــو
اوس پــــه تصـــــوير دي تنـــــده نــــه مــــاتېږي
ســــتا راســــره آخيـــــر ديــــدن پاتــــه ســــو
يــــاد دي تــــازه ســــاتمه وخـــــت دي تيرســـــي
زه وايـــــم كلــــــى درنــــه نــــن پاتــــه ســــو

پــــــرديس پـــــه دې خبـــــره پــــوه ســـــوم ســــــهي
ځــــوان پــــه مرمــــــى د نـــــاځواني تللـــــى دى
هلمنــــــد ســــلګۍ پــــه وچــــو شــــونډو وهـــــي
چـــــي يـــــي لـــــه غيـــــرېي روحـــــاني تللـــــى دى

۱۳۸۷\۳\۲۱

د شپي يو ه بجه

خوب

چـــــي ســــم بيــــده پــــه خـــــوب دي ويـــــنم يــــاره
تصـــــوير دي زمــــا ســــترګو تــــه وړانـــــدي راســـــي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ويښ ســـم لــــه داســـي ښـــکلي خوبـــه ولـــي
پـــر خولـــه د غـــم ســـلګۍ او ســـاندي راســـي

څــــو مره اثـــر دي وو پـــه دوو ســــترګو کـــي
د ژونـــــدون لاره يـــــې کــــړه و رکــــه رانــــه
يـــوه خــــوږه خــــاطره خــــوب کـــي اشــــنا
شــــپه تــــر ســــهاره يــــې کــــړه ورکــــه رانــــه
زمــــا اُميــــد زمــــا د ژونــــد خوشــــحالي
بــــس بــــې اختيــــاره يــــې کــــړه و رکــــه رانــــه
شــــهيد ارمــــان تــــه مــــي دُعــــا زده کــــړې
خــــو تــــر مــــزاره يــــې کــــړه و رکــــه رانــــه
جانانــــه دغــــه ســــتا د کلــــي کوڅــــه
پــــه څــــو څــــو واره يــــې کــــړه و رکــــه رانــــه
خپــــل او پــــردي بــــه مــــي کتلــــه پکښــــې
د زړه هنــــداره يــــې کــــړه و رکــــه رانــــه
مــــا دي کيســــه ليکــــل د ښــــکلو ســــترګو
پــــس لــــه تکــــراره يــــې کــــړه و رکــــه رانــــه
آخيــــر مجبــــوره ژړيــــدو تــــه ســــومه
بــــل هــــره چــــاره يــــې کــــړه و رکــــه رانــــه

د يــــــار د حُســــــن ياغيتوبــــــه ولــــــي
زړګــــی مــــي ســــتا تــــر تــــاثير لانــــد ي راســــي
ويښ ســـم لــــه داســـي ښـــکلي خوبـــه ولـــي
پـــر خولـــه د غـــم ســـلګۍ او ســـاندي راســـي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلونه و سوه زما په زړه کي اوسي
یار نا خبره دی که نه پوهیږي
هر قدم ږدي د زړه پر سر دا ښکلي
د خپل ښکلا په قدر څه پوهیږي
شونډي انکار کوي خو سترګي دي نن
په زړه راکښونکي اشاره پوهیږي
غوږېي نیولی تر سهاره پوري
ستوري د مینې په کیسه پوهیږي
اوس هیرول یې ناممکن ګڼمه
کله مې زړه په بهانه پوهیږي
زما و مرګ ته رقیب مه رالیږه
په دې خبره دي بانه پوهیږي
د اوس په ښکلو کي په سلو کي یو
سته په سپېڅلي یارانه پوهیږي
چه ستا غرور مي په مجبوره زړګي
نور څه کوي یو الله^(ج) ښه پوهیږي

پر ما رانغلې لیونتوبه ولي
غمونه ټول راپوري خاندي راسي

وینښ سم له داسې ښکلي خوبه ولي
پر خوله د غم سلګۍ او ساندي راسي

لکه شبنم د ګل پر مخ بیده وم
لکه خپل مینه د ښکلا سره وم
موږ ماشومان وو لوبېدلو باغ کي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه درنـــــه پــــټ د ونـــــو خــــوا ســـــره وم
چـــا راتــــه وویـــل ســـته سنګســـار مینـــه کـــي
حیـــــــــــــران ولاړ د زړه د رزا ســـــــــــره وم
نـــــه مـــــي د مینـــــي نـــــاز ادا پیژنـــــدل
نـــــه یـــــې مـــخ ســـوی د ســـزا ســـره وم
دا خلـــــک څـــــومره مهربـــــان ښـــــکاریدل
زه یـــــې پـــــرې ایښـــــی د اشـــــنا ســـــره وم
خـــو شـــپه د ســـترګو رپ کـــي تیـــره ســـو لـــه
ســـــهار د فکـــــر او ســـــودا ســـــره وم
راســـه دې خـــوب تـــه کـــوم تعبیـــر ورکـــوې !
غـــاړه غـــړی یـــاره لـــه تـــا ســـره وم

خـــاوري ایـــرې ســـوې مئینتوبـــه ولـــي
پـــر مـــخ مـــي مـــړې اوښـــکي څلانـــدي راســـي
ویښ ســـم لـــه داســـي ښـــکلي خوبـــه ولـــي
پـــر خولـــه د غـــم ســـلګۍ او ســـاندي راســـي

انســـانیت تـــر ســـرلیک لانـــدي یـــاره
د ښـــتنې مینـــي ســـوګند غواړمـــه
یـــوه شـــېبه د جـــدایي چـــي راځـــي
پـــه مـــرګ خوشـــحال یـــم کلـــه ژونـــد غواړمـــه
چـــي مـــي د زړه کورتـــه نفـــرت راولـــي
د هغـــي ژبـــي کـــلام بنـــد غواړمـــه
د محبـــت نـــه جـــوړه ســـوې دُنیـــا

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مینــــــي نـــــوم پکښـــــې بلنــــــد غوا ړمــــــه
کلــــه نـــــا کلــــــه مــــــي ماشــــوم زړه وايـــــي
جانانـــــه خـــوب دي پـــــر مړونـــــد غوا ړمـــــه
اوس يـــــا رانې تـــــه دي زړه کيـــــږي کـــــه نـــــه
د هـــــو يـــــا نـــــه ځـــوا ب ځرګنـــــد غوا ړمـــــه
کـــــه ســـوې منکـــــر د مينـــــي ځـــم بـــــه درنـــــه
پـــــر دېس رخصـــــت لـــــه تـــول هلمنـــــد غوا ړمـــــه

ختمـــــوې زمـــــا د ژونـــــدون لوبـــــه ولـــــي
غـــــم بـــــه دي يـــــاره پـــــه زړه بانـــــدي راســـــي
ويښ ســـــم لـــــه داســـــي ښـــــکلي خوبـــــه ولـــــي
پـــــر خولـــــه د غـــــم ســـــلګۍ او ســـــاندي راســـــي

۱۳۸۵\۳\۲۸

مه را ځه

خپلـــې را تـــه وويـــل نـــور زمـــا ديـــدن تـــه مـــه را ځـــه
بـــس دی ای زړګيـــه د اشـــنا ديـــدن تـــه مـــه را ځـــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپلــې را تــه وویــل مــه را ځــه قــدم تــر شــا پرېــږده
وران مــــي یادګارونـــــه کــــه او لاره د وفــــا پرېــــږده
مینــه څــه تــه وایــي ښــکلی نــوم پــرې د ســودا پرېــږده
ټــوکي یــي و نــه ګڼــې ربښــتیا دیــدن تــه مــه را ځــه
بــس دی ای زړګیــه د اشــنا دیــدن تــه مــه را ځــه

خپلــې را تــه وویــل زمــا زړه کــې دي محبــت نســته
ګرانــه دي یــاري ده ګرانــه جیــب کــې دي دولــت نســته
هــر څــه پــه پیســو دي دلتــه مینــه حقیقــت نســته
نــن دي الله خیــر کــړي ســبا دیــدن تــه مــه را ځــه
بــس دی ای زړګیــه د اشــنا دیــدن تــه مــه را ځــه

خپلــې را تــه وویــل نــه وا کــدار دي د وربــل ګــڼم
نــه مــي خپلــولا ی ســې نــه دي زه دومــره اتــل ګــڼم
بــل وار چــې را ځــې همدغــه ځــای کــې دي اجــل ګــڼم
وا وره د رقیــب نــه بــې پــروا دیــدن تــه مــه را ځــه
بــس دی ای زړګیــه د اشــنا دیــدن تــه مــه را ځــه

خپلــې را تــه وویــل ای زړګیــه اوس هــو ښــیار ســولې
دا یـــي نتیجـــې پـــه یـــاری د اعتبـــار ســـولې
ختمـــي دي پردېســـه مرحلـــې د انتظـــار ســـولې
مــړ کــه ســوم پــه چیغــو پــه ژړا دیــدن تــه مــه را ځــه
بــس دی ای زړګیــه د اشــنا دیــدن تــه مــه را ځــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۳۸۴\۹\۲۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

قاتلي سترګي

ژوند مــي ســو تبــاه تــا را تــه خنــدلي دي
مــه ګــوره اشــنا ســترګي دي قــاتلي دي

ټــول د ګلســتان ګــلان مــخ تــه دي حيــران ســو لــه
پــاڼي ولويــدل بــې وختــه خــزان ســو لــه
ســتا لــه دې ښــکلا ښــکلا يــاره شــرميدلي دي
مــه ګــوره اشــنا ســترګي دي قــاتلي دي

زه دي کــړم ايــره يــو نظــر کاتــه بانــدي
رحــم ولــي نــه کــوې زمــا بــې وســه زړه بانــدي
ګــرځم پــر صــحرا صــحرا پاتــه را نــه کلــي دي
مــه ګــوره اشــنا ســترګي دي قــاتلي دي

در بــه ســم پــه هغــه ورځ ســره اور کــي کــه لاره وي
دا ر تــه بــه ســم پــو رتــه زه مــرګ کــه ســتا لپــاره وي
وا يمــه صــفا صــفا هــر څــه مــي منلــي دي
مــه ګــوره اشــنا ســترګي دي قــاتلي دي

خــدای دي را نــه هيــر مــه کــړه اوسې مــي د زړه کــور کــي
خــدای دي تــل آبــاد لــري تــه چــي يــې هغــه کــور کــي
مــا وکــړه دُعــا تــا آمــين ويلــي دي
مــه ګــوره اشــنا ســترګي دي قــاتلي دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا وينــا مــي وا وريــده ښــه لــه درنــو خلکــو نــه
ســر ســه د پــرد ېس قربــان تــل د هغــو خلکــو نــه
ثــوک چــي د وفــا وفــا لاره بانــدي تللــي دي
مــه ګــوره اشــنا ســترګي دي قــاتلي دي

۱۳۸۴\۱۰\۱۱

وصيت

(c) ketabton.com: The Digital Library

پــــــر لار دي د را تلـــــو کــــه وم وژلـــــی انتظــــار
جانانـــه بــې وفــا یــو ځــل مــــي را ســه تــر مــزار

قســـم د نــــه را تللــــو کــــه دي کــړي مــا خبــر کــړه
نــن ورځ دي هــم پــر مــا پــه انتظــار کــي مــازدیګر کــړه
کــه ســتا تــر را تلــو پــوري زمــا روح نــه ســو حصــار
جانانـــه بــې وفــا یــو ځــل مــــي را ســه تــر مــزار

ارمــــان د خند ېــدو بــــه دي وي زمــا پــــر زړګــي پاتــــه
را ځــې بـــه پـــه خنــدا لاســونه پورتــه کــه دُعــا تــه
چــي خــدای مــي ګنــاه وبخښــي زه ډېــر یــم ګناهکــار
جانانـــه بــې وفــا یــو ځــل مــــي را ســه تــر مــزار

ســتم را بانـــدي ډېـــر وکـــه خـــو نـــن بلـــه ورځ نــــه
مـــنم ســـتا پـــه ســینه کـــي دی د کـــاڼي غونـــدي زړه
پـــه خپلـــه ملامـــت یـــم چـــي پـــه تـــا کـــړم اعتبـــار
جانانـــه بــې وفــا یــو ځــل مــــي را ســه تــر مــزار

چـــي نـــه را ځـــې اشـــنا ډېـــره ترخـــه ده زنـــدګي
پـــه ژونـــدکي مــــي را غلـــې اوازه ده د مرګـــــي
پـــر شـــونډو چـــي دي بیـــا را غلـــه لفظونـــه د انکـــار
جانانـــه بــې وفــا یــو ځــل مــــي را ســه تــر مــزار

خـــولې د زکنـــدن مـــي ســـوې پـــر مـــخ بانـــدي را مـــاتي
زه ځمـــه تـــه پـــاتېږې اندیښـــنې مـــي ســـو لـــې زیـــاتي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوکاشکي ستا پر سر یې وای وژلی په سنګسار
جانانه بې وفا یو ځل مې را سه تر مزار

اوس ستا د لاسه ستا د مخ لیدو اجازه نسته
پر قبر بیا زما د ژړیدو اجازه نسته
ماشوم زړه دي ماشوم غوندي په خپله کړه قرار
جانانه بې وفا یو ځل مې را سه تر مزار

تر مرګه رسیدلی چي ستا سترګو دی ویشتلی
دُعا به ورته دومره کړې چي څومره دي رټلی
وژلی ستا غمونو دی پردېس نه وو بیمار
جانانه بې وفا یو ځل مې را سه تر مزار

۱۳۸۲\۵\۱۲

اُمید

(c) ketabton.com: The Digital Library

لا وار په وار پسې زياتېږي
ستا په ليدو د نظر تنده
ستا اداګاني مې خوښېږي
د خماري سترګو خاونده

چې را ته وګورې نه ګورم
طاقت دې نه لرم د سترګو
د خنجرونو نه ځان ژغورم
زړه به ساتم د بڼو غبرګو
دلته زخمي زړه نه جوړېږي
د مرهمونو لار سوه بنده

کرکه سبځې د مينې اوره
زموږ په زړونو کي بل اوسه
د اشنا نوم د زړه ټکوره
تل مې پر شونډو غزل اوسه
په رمز د مينې چې پوهېږي
تر هغو جار سه زما ژونده

نور درته هيڅ ويلاى نه سم
پر ما له خپله ځانه ګرانه
کله به يو ځل در په زړه سم

دا را ته وايه جانانه
چې تير وختونه را يادېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خـــــود بـــــه دا ورځـــــي وي بـــــې خونـــــده

ثـــــه چـــــي کـــــوې خوښـــــه دي خپلـــــه
وخـــــت لاس ترلـــــی پـــــه لاس درکـــــړم
کاشـــــکي خبـــــر وای د اولـــــه
بـــــې وفـــــا وروســـــته دي خبـــــر کـــــړم
چـــــي زړه دي زمـــــا ســـــره اوســـــېږي
پردېســـــه مـــــه ځـــــه د هلمنـــــده

ســـــتا ادا ګـــــاني مـــــي خوښـــــېږي
د خمـــــاري ســـــترګو خاونـــــده

لاوارپـــــه وار پســـــې زيـــــاتېږي
ســـــتا پـــــه ليـــــدو د نظرتنـــــده
ســـــتا ادا ګـــــاني مـــــي خوښـــــېږي
د خمـــــاري ســـــترګو خاونـــــده

۱۳۸۵\۱۲\۱۰

د غمونو جنازې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غمو جنازې باسي
تر خوږه خندا دي جار سم
که دي دوې سترګي پنا سي
ليونيانو کي به شمار سم

د رقيب په مخ کي يو ځل
د اشنا ناره که
پر ما توره شپه رڼا که
پر ده سپينه ورځ تياره که
ټينګه غيږه را که ياره
ته لمبه سه ما اېره که
ډېر غمونه را نه وا خله
لږ يادونه را سره که
د غوصې منځ کي خندا دي
زما ژوند ته خاطره که
مينه پټه سا ته زړه کي
خو نازونه يې ښکاره که
بيا مي وسوځه بې اوره
بيا هغسي اشاره که

که لا زيات ته دي ښکلا سي
يا به ورک يا به بيمار سم

که دي دوې سترګي پنا سي
ليونيانو کي به شمار سم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټينګيدلای ورته نه سم
چي دي ښکلي اننګي سوه
په خاطر دي را ته ګرانه
ډېره ګرانه زندګي سوه
پنا کيږم دي له سترګو
چي بانه يې ټول جنګي سوه
د خانې دي مبارک سه
زما خوښه ملنګي سوه
په دُعا باندي مي ستړي
دوه لاسونه د زړګي سوه
په زړګي کي مي اور بل دی
په هوا پورته لوګي سوه
صداقت تې ماته ورکړه
زور وره دي ټګي سوه

چي د هجر شپه سبا سي
پوه په قدر د سهار سم
که دي دوې سترګي پنا سي
ليونيانو کي به شمار سم

ملامت يمه بې حده
ډېر غلط وم پوهيدلی
پيژندل دي ځکه ګران وه
ځان مي نه وو پيژندلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

قناعت مي زړه ته ورکی
نه خپل کیږي دغه ښکلی
خپل غریب ژوند ته مي پام سو
زما له سره عقل تللی
په کوڅو کې نه ځایېږم
ډک له کبره دی ستا کلی
را ته ووایا ست ملګرو
چا زما اشنا لیدلی ؟
عادتونه یې اغزي دي
مخ یې ګل دی غوړېدلی

که مي تللی اشنا را سي
زه به مور په انتظار سم
که دي دوې سترګي پنا سي
لیونیانو کي به شمار سم

ستا ځواني دي خاوري نه سي
ستا دیدن خوږه شېبه ده
ستا را تلل مي خوشحالي ده
ستا بېلتون د اور لمبه ده

ستا دي سترګو ته را نجه سم
ستا بڼو نه مي توبه ده
ستا د یاد باغچه مي زړه کي
ستا دیدن باندي اوبه ده
ستا قدم ته سومه خاوري

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا څه خامه تجربه ده
ستا د زړه خوښه چليږي
ستا د حُسن دبدبه ده
ستا په ياد کې مې ځان هير دی
ستا په مينه کې جذبه ده

ستا ملګري دي وفا سي
ستا جفا نه دي اوزګار سم
که دي دوې ستړګي پنا سي
ليونيانو کې به شمار سم

د هلمند د سيند پر غاړه
څه خوږې کيسې د مينې
درته ياد دي که دي هير دي
د سپين مخ خبري سپيني
چې يو ځای به سره ناست وو
هغه ورځې وې رنګينې
اوس بلا را غلې هلته
مدام خوري د انسان وينې

څو ځوانان يې کړه په ښه
څو يې تير کړله تر ستوني
په لمبو کې ګلاب سوځي
غوټۍ ژاړي ارمانجني
تل په يو بل پسې اورم

(c) ketabton.com: The Digital Library

اعلانونـــــــــــه دي د مړينــــــــــــي

خـــــوار زړګـــــى مــــــي پــــــه ژړا ســــــي
خـــــوار پــــــرديس ځنګـــــه قـــــرار ســـــم
كـــــه دي دوې ســـــترګي پنـــــا ســـــي
ليونيــــــانو كـــــي بـــــه شـــــمار ســـــم

۱۳۸۲\۵\۵

وژړېدو

چـــــي واك د ځـــــان نـــــه لـــــري
د ژونـــــد ارمـــــان نـــــه لـــــري
درد يـــــي درمـــــان نـــــه لـــــري
د هغـــــه چـــــا نـــــه را جـــــلا ســـــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه بســـم الله کـــه پـــه خنـــدا ســـه

کـــــه خوشـــــحالي چيـــــري وي
مـــا تـــه يـــي را کـــړه خدايـــه
کـــــه پســـــرلي چيـــــري وي
مـــا تـــه يـــي را کـــړه خدايـــه
تنـــــي ګريـــــوان نـــــه لـــــري
وطـــــن ګـــــلان نـــــه لـــــري
صـــبر پـــر کړونـــو د الله ســـه
زړه بســـم الله کـــه پـــه خنـــدا ســـه

چـــــي د پيســـــو لپـــــاره
دُنيـــا کـــي ژونـــد تيـــر وي
د خپـــــل فايـــــدو لپـــــاره
دُنيـــا کـــي ژونـــد تيـــر وي
ژونـــد يـــي عنـــوان نـــه لـــري
چـــي يـــو جانـــان نـــه لـــري
پـــر هغـــو ورانـــه دا دُنيـــا ســـه
زړه بســـم الله کـــه پـــه خنـــدا ســـه

اوس لاس ترلـــــــــــي يمــــــــــه
پـــــــه زولنـــــــو د ازل
يـــــو ځـــــل بـــــه ونـــــازيږم
پـــــه ګـــــل غنچـــــو د ازل
حاجـــــت بيـــــان نـــــه لـــــري
اُميـــــد تـــــاوان نـــــه لـــــري
وژړيـــــدو د خپلـــــه لاســـــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه بســـــم الله کــــه پــــه خنــــدا ســــه

د ښـــــــکلي مــــــــخ کتوتـــــــــه
نـــــــن بهانـــــــــه جــــــــوړوم
د حُســــــــــــن دي لمبوتــــــــــه
نــــــــن بهانــــــــه جــــــــوړوم
ســــــترګي ګُمــــــان نــــــه لـــــــري
د ليــــــدو تــــــوان نــــــه لـــــــري
اوس مبــــــارک دي د ښــــــکلا ســــــه
زړه بســـــم الله کــــه پــــه خنــــدا ســــه

د چـــــــا نظـــــــــر وخـــــــوړل
مــــــــــازديګري پردېســـــــــــه
د غـــــــــم لښــــــکر وخـــــــوړل
مــــــــــازديګري پردېســـــــــــه
رحــــــم جهــــــان نــــــه لـــــــري
ګنـــــــاه افغــــــان نــــــه لـــــــري
وطنــــــه چـــــا ويــــــل کـــــربلا ســــــه
زړه بســـــم الله کــــه پــــه خنــــدا ســــه
۱۳۸۲\۵\۳

ستمګر

درســــــره مينــــــه کــــــوم مــــــه کــــــړه ظلمونــــــه
د ورځــــــي تــــــه نــــــه را ځــــــي د شــــــپې خــــــو بونــــــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

صـــبر مـــي نـــور د زړګـــي نســـته دلبـــره
مـــا ثـــه ګناه کـــړي ده يـــم نـــا خبـــره
ولـــي دي بنـــد کـــړل پـــر مـــا خپـــل ديدنونـــه
د ورځـــي تـــه نـــه را ځـــې د شـــپې خـــو بونـــه

پـــوه ســـو لـــه خلـــک يـــاره زمـــوږ پـــه مينـــه
چـــي ســـتا پېغـــور را کـــوي مـــا کړوينـــه
کلـــي تـــه کلـــه را ځـــې تيـــر ســـوه کلـــو نـــه
د ورځـــي تـــه نـــه را ځـــې د شـــپې خـــو بونـــه

ســـترګي مـــي ســـرې وګـــوره ډېـــر مـــي ژړلـــي
غمګينـــي ښـــکاري کـــوڅې زمـــوږ د کلـــي
مـــرګ را پســـې دی پرېـــږده دا ســـي خويونـــه
د ورځـــي تـــه نـــه را ځـــې د شـــپې خـــو بونـــه

د نـــن نـــه پـــس مـــي اشـــنا دا فيصـــله ده
پردېســـه جنـــګ نـــه کـــوم يـــو ه ګيلـــه ده
کـــه نـــه را ځـــې مـــه را ليـــږه ســـلامونه
د ورځـــي تـــه نـــه راځـــې د شـــپې خـــو بونـــه
د هلمند د سیند غاړه ۱۳۸۵\۳\۲

مننه

کـــور دي ودان ببلتونـــه ښـــه دي کـــړي
چـــي مـــي اشـــنا نـــه را پـــر بـــږدې کلـــي تـــه
د نـــازولو نـــه خوبونـــه اخلـــي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غــــم بــــــلاوي ولويـــــدې کلـــــي تــــه

پــــه تـــورو غرونـــو کـــي يـــي ژونـــد کړي دی
د ښـــــار ګردونـــــو ســـــره نــــه دی بلــــد
لـــــه اننګـــــو يـــــي معلـــو ميږي دا ســـــي
چـــــي لـــــه غمونـــو ســـره نــــه دی بلــــد
پــــه تـــورو ســـترګو تـــور را نجـــه لګـــوي
د تورتمونــــــو ســــــره نـــــه دی بلـــــد
لمبـــــي د مينـــــي يـــــي پـــــر زړه را تـــــاو دي
نـــــورو اورونـــــو ســـــره نـــــه دی بلـــــد
يـــــار مـــــي د ګــــل ســـــره مجلـــــس خوښـــــوي
د نفرتونــــــو ســــــره نـــــه دی بلـــــد

زمــــا پـــــر لــــور چـــــي قدمونــــه اخلــــي
ډ يـــــر يـــــم خفـــــه چـــــي را ځـــــي دې کلـــــي تـــــه
د نــــازولو نـــــه خوبونـــــه اخلـــــي
د غــــم بــــــلاوي ولويـــــدې کلـــــي تــــه

د زړه پرهـــــر ورتـــــه ښـــــو ولای نـــــه ســـــم
اشـــــنا زهيـــــر بـــــه ســـــي پريشـــــانه بـــــه ســـــي
د خوشـــــحاليو نـــــه بـــــه ليـــــري ولاړ ســـــي
پـــــر خپـــــل خنـــــدا بانـــــدي پښـــــيمانه بـــــه ســـــي
کـــــه يـــــي زمـــــا ســـــترګو تـــــه وکتلـــــه
دی بـــــه هـــــم وژاړي ناتوانـــــه بـــــه ســـــي

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشنا د خپله حاله نه خبروم
زما په غم کي ورک له ځانه به سي
زموږ د کلي حالات دا سي وايي
هدیره جوړه کوڅه ورانه به سي

هر څوک اغزي پرېږدي ګلونه اخلي
هر چا را وړي دي فايدې کلي ته
د نازولو نه خوبونه اخلي
د غم بلاوي ولويدې کلي ته

هغه وخت غواړم د يار سر په امان
د کلي منځ کي چي جګړه ووينم
يو د خپل ژوند ارمان ته فکر وړي
ورته د بل لاس کي چاړه ووينم
لمونځ په جماعت کړي د انسان غوښي خوري
زوريږم ډېر چي دا کړه وړه ووينم
زه هم له ژونده مرور ګرځمه
چي تر ځان ښکلي ځوانان مړه ووينم

را کړئ خنجر څيرم سينه د قاتل
چي يي له رحمه خالي زړه ووينم

د بل د غمه چي خوندونه اخلي
خدايه هغه کړې بې پردې کلي ته
د نازولو نه خوبونه اخلي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غم بلاوي ولويدې کلي ته

مور د انصاف څخه بې برخي خلک
مور د انسان د زړه احساس وژلی
مور پرې زړګی د خپل دښمن يخ کړی
مور سکنی ورور په اخلاص وژلی
مور د تيارو سره ژوندون خوښوو
مور بل څراغ په دغه لاس وژلی
زمور نازولی د دې پاکي خاوري
مور د پرديو په شاباس وژلی
مور پرغلګر سره احتياط کړی دی
مور خپل ولس دی عام و خاص وژلی

مور ته به بيا څوک کفنونه اخلي
مور کړي خرابي ارادې کلي ته
د نازولو نه خوبونه اخلي
د غم بلاوي ولويدې کلي ته

سهار له توري شپې خپلواکه نه دی
په غم لړلی مازديګر تيرېږي
شبنم ترګله پوري نه سي را تلای
خو تل باروت ورته پر سر تيرېږي
که يار مي دا حال له نږدې و ويني
غم بې پر زړه او پر ځيګر تيرېږي
نو ځکه نه غواړم ديدن د اشنا

(c) ketabton.com: The Digital Library

پـــر مـــا قيامـــت پـــر ده اختـــر تيرېـــږي
بېلتونـــه تـــه بـــه ورتـــه دا ســـي وايـــې
خوشـــــحاله ژونـــــد پر دلاور تيرېـــــږي

چـــي د پـــرديس اشـــنا خطونـــه اخلـــي
زړه بـــې بيـــا نـــه ســـي را نـــږدې کلـــي تـــه
د نـــــازولو نـــــه خوبونـــــه اخلـــــي
د غـــم بـــلاوي ولويـــدې کلـــي تـــه

۱۳۸۷\۷\۴

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library